

FOAIA POPORULUI

Preful abonamentului:

Pe un an 4 coroane.
Pe o jumătate de an 2 coroane.

Pentru România 10 lei anual.

Abonamentele se fac la „Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminecă

INSERATE

se primesc în biroul administrației (stradă Poplăcii nr. 15).

Un șir garmond prima dată 14 bani, a doua-ora 12 bani, a treia-ora 10 bani.

Criza în România.

În numărul trecut v'am spus, iubii cetitori, că ministrul *P. P. Carp* al României, e pe ducă. În decursul unei săptămâni s'au întâmplat lucruri însemnate în România, așa că ochii lumii sunt îndreptați asupra mândrei țeri române. Trebuie deci să știm și noi, ce se petrece acolo, cu atât mai mult, că România este aliata (prietena) împărăției noastre, ear' locuitorii ei sunt dulcii nostri frați.

Trebuie să știm, că România este, ea și țeara noastră, o țeară agricolă, adică în ea nu sunt fabrici mari și multe sau alte așezăminte industriale și de negoț, ci oamenii se susțin mai cu seamă din roadele, ce le dă câmpul. De aceea, dacă unul sau doi ani sunt slabi, neroditori, lipsa bate la ușă. Și aceasta întocmai așa s'a întâmplat. În anul 1899, adică acum doi ani a fost în România o secetă groaznică, cum rar s'a văzut. Arșița soarelui a ars câmpiile și în cele mai multe părți pământul n'a rodit nimic și iarba fânajelor s'a uscat. În urma acesteia poporul a ajuns la lipsă, încât stăpânirea a trebuit să aducă din străinătate bucate și fân pentru dobitoace, ca să nu piară de foame.

Lipsa aceasta de acum doi ani o simte România până azi. Și cum o simțesc singuraticii, așa o simte și statul sau ocârmuirea. Ocârmuirea încă a ajuns în lipsă și ea se poate susține și plăți armata, deregătorii, școalele etc. este de lipsă, deoparte o crutare mare, de altă parte deschiderea de nouă isvoare de venit. Ministerul lui *P. P. Carp* a aflat,

că nouă venite numai așa se pot deschide, dacă se vor pune *dări nouă*. El a și făcut în privința aceasta un plan, dar' majoritatea din cameră (adecă cum am zice: cei mai mulți din adunarea deputaților) nu au primit planurile lui *Carp*.

Urmarea acesteia a fost, că *P. P. Carp* și soții sei miniștri, la sfârșitul săptămânii trecute s'au retras dela putere. Lucrul acesta, când adică din o pricină oare-care se retrage un minister și trebuie să-și urmeze altul, se numește: *crisă ministerială*.

Criza ministerială încă nu s'a sfârșit, căci nou minister până-când scriem aceste încă nu este. Lucrul merge greu, de oare-ce noul minister trebuie să scoată țeara din starea grea, cum se zice din *criza financiară*, în care se află.

În România sunt trei partide de frunte, anume: *conservatori, junimiști și liberali*. Aceste se deosebesc unele de altele prin căile și mijloacele, de cari se folosesc în ocârmuire. Adică fiecare partid vrea binele și înaintarea țării, dar' pe căi și prin mijloace deosebite. De altcum deosebirea între conservatori și junimiști e mică, așa că ei ocârmuiesc și țin în unele lucruri la olaltă. Astfel a fost și acum. *P. P. Carp* e din partidul junimist; în ministerul său au fost miniștri junimiști și conservatori, susținuți de deputații ambelor partide.

Abzicând *P. P. Carp* se vorbea, că Regele Carol va încredința cu ocârmuirea pe partidul liberal. Aceasta până acum nu s'a întâmplat, ci se fac încercări din partea conservatorilor, ca ei să alcătuiască noul minister.

Înțeleptul Rege al României *Carol* a încredințat cu formarea ministerului pe *Gr. G. Cantacuzino*, căpetenia partidului conservator. Telegramele mai nouă însă vestesc, că *Cantacuzino* nu a putut alcătui ministerul și așa, la sfatul lui, abzicerea lui *Carp* n'a fost primită.

Ce va face *Carp* și cum se vor urma lucrurile, vom vedea în zilele acestea. Dorința noastră este, ca criza în curând să se sfârșească, ca astfel draga noastră Românie să poată merge mai departe pe calea înaintării.

NOUE PROCESE. *Alaltăieri a fost citat la judele de instrucție de aici redactorul nostru responsabil, d-nul Andreiu Balteș, acusat fiind pentru calumnie, comisă contra procurorului conte Lázár din Alba-Iulia, în articoli publicati în nr-ii 257, 258, 260 și 261 ai „Tribunei“ din anul 1899, în chestia vătămării memoriei lui Iancu.*

Comitetul central din Sibiu al Sașilor a ales Duminecă de president provisor al seu pe deputatul dietal *Dr. Bruckner* în locul lui *Dr. Wolff*, care s'a retras din cauze sanitare. *Dr. Bruckner* a fost ales provisor, de oare-ce se sperează, că *Dr. Wolff* restabilindu-și sănătatea, va reocupa earăși postul de president.

Intervenirea Belgiei pentru Buri. În camera deputaților din Bruzella s'a pertractat în 8 Februa-

FOITA.

Poesii populare.

Din Vrani.

Culese de George Munteanu, corist.

De când îți duc dorul lele

Amare-ș zilele mele,

Dorul tău leliță-ți greu

Căci repune capul meu,

Fosta-ți mândro fermecată

Când te-am prins întâia-dată,

Cu țerină de prin flori

Să-mi fii dragă până mori,

Și cu frunză de maslin

Unde te ved să suspin.

Du-te dor și du-te jele

Du-te spune-ți mândrii mele,

Că de când dorul ei duc

Înzădar seara mă culc,

Când noaptea mă odihnesc

Tot la tin' mândro gândesc

Cum să fac să te iubesc,

Inchid ochii să adorm

Și în vis vii să mă scoli.

Frunză verde siminie

De-ai fi badeo vre-un voinic

Ți-aș da gura pe nimic.

Dară ești un putregani

Nu-ți dau gura nici pe bani.

Mândră ochii fermecași

Și spre dragoste plecași

Na o cârpă și-un inel

Și te poartă frumugel,

Căci inelu-ți aurit

Și te 'ndeamnă la iubit,

Dară cârpa-ți de fâlit

Când te-ți lăsa de iubit.

Blăstēm.

Culese de G. Demjorean din Miniș.

Dare-ar D-zeu să dea

Să fie pe voea mea:

Mândră de nu mă iubești

Ca ceara să-ngălbinești,

Ochii tăi negri și vii

Să se stingă ca făclii,

Buza ta cea roșioară

Suspinele s'o omoară,

Păru-ți negru și stufos

Vânturile țipe-l jos,

Pielea să-ți uște pe os,

Trupul tău fraged și 'nalt

Să-l razimi pe băț de brad,

Să umbli din casă-n casă

Inima să-ți fie arsă,

Să vii și la pragul meu

Să te miluesc și eu

Când o fi ospetul meu.

Să stringi stîlpul porții mele

De-ntristare și de jele,

Să-te ajungă dor și-un greu

Să săruți și pragul meu.

Dimineața până-n zori

Cu mireasa subsuori

De-oi ești la noi în poartă

Pe tini să te aflu moartă,

Cu miros din trupul tău

Să mă otrăvesc și eu

Să cad mort, să mor și eu.

rie o petiție pentru întreprinderea Belgiei în conflictul buro-englez. Comisia petiționară a recomandat camerei petiția. Deși ministrul de externe de Favereau s'a declarat în contra ei, camera a votat-o cu mare majoritate.

24 Ianuarie v., ziua aniversară a unirii principatelor române a fost sărbătorită în București, afară de Ligă, și de societatea științifică-literară Tinerimea română.

Cu prilejul acesta, dl Nicolae S. Dumitrescu, președintele societății, a ținut o conferință asupra »unirii«, în fața unei numeroase asistențe, printre care multe doamne și domnișoare.

Ca și în capitală, în toate orașele din țară, ziua de 24 Ianuarie v. a fost sărbătorită într'un mod deosebit și cu toată solemnitatea cuvenită.

Stavilă emigrărilor. Reuniunea regnicolară agrară maghiară a început o acțiune pentru a pune stavilă emigrărilor din Ungaria. Contra emigrărilor în America reuniunea a înaintat un memorandum ministrului de Interne, ear' referitor la emigrarea Sécuiilor se țin acum conferințe, în cari se vor face propuneri concrete în chestie.

Cam greu veți opri pe Sécui a-și lăsa agoniseala pentru frase »patriotice«.

Dela Ligă. Sărbarea aniversară de Mercuri a Ligei a succedat splendid, asistând la Ateneu un public imens și distins.

Sărbarea a început la orele 8 seara prin înțonarea romanței »O Românie!«, de către elevii liceului Lazar, apoi au vorbit: dl V. A. Urechidă despre fașele prin care a trecut Liga și dl Gr. Tocilescu despre însemnătatea zilei de 24 Ianuarie, ziua de aniversare a uniunii principatelor române.

Sărbarea s'a terminat prin imnul „Deșteaptă-te Române“, cântat de corul liceului.

Din Austria.

Alegere de president în reichsrath.

Vineri, în 8 l. c. a fost alegerea de president și vicepresidenți în reichsrath. Alegerea preocupa dela început partidele și se credea, că la actul acesta se va isca o furtună, încât se va zădărnici însăși alegerea. S'a întâmplat însă contrariul. În cele din urmă nici un partid n'a voit să ia răspunderea asupra sa, de-a candida dintre membrii sei president și așa a fost ales de president un bărbat fără de valoare politică deosebită, contele Vetter von der Lilie.

Alegerea s'a făcut fără nici un incident deosebit. Presidentul de vîrstă Weigl a deschis ședința la 12 ore și după unele formalități a pus la ordinea zilei alegerea de president și vicepresidenți. Apoi a suspendat ședința până la 3 ore, ca partidele să aibă timp a se înțelege. În pauză partidele au convenit în persoana contelui Mauriciu Vetter von der Lilie, recomandat de clubul polon. După redeschiderea ședinței s'a făcut votarea și contele Vetter a intrat 360 de voturi din 374; 14 ședule au fost albe.

Nou alesul president a mulțumit camerei pentru alegere, a promis că va fi imparțial și a provocat parlamentul la lucru.

După aceea au fost aleși, tot prin votare, de vicepresidenți dep. Prade și Zacek și apoi ședința a fost închisă.

Contele Vetter von der Lilie e om foarte bogat, are domenii estinse în Moravia, e om cult și cu exterior simpatic. El e deputat numai de 3 ani și n'a jucat rol în parlamentul trecut. Tocmai de aceea a fost ales de president, ca să nu fie president de partid.

Unii cred, că în aceasta va rezida forța morală a poziției sale.

Din alegerea aceasta unii conchid, că deputații sînt pentru lucrarea pacifică. Aceștia sînt optimiști, pe când alții, mai neîncrezători, trag la îndoială acest lucru.

Alegeri sângeroase.

În 7 Februarie st. n. a fost alegere de doi deputați în Murș-Oșorheiu. Și guvernul și opoziția au avut candidați. Deci, cum de regulă se întâmplă pe la alegerile ungurești, între alegători și între gendarmi s'a întâmplat o mare încăierare și gendarmii au împușcat în mulțime, omorînd 4 oameni și rănind greu vre-o 7 inși. În dieta țării s'a

făcut mare larmă pentru aceasta. Toți au strigat în contra barbariei gendarmilor spunînd, că sîngele unguresc e sfânt, și nu-i slobod să fie vîrsat de gendarmi.

Noi știm, că nu numai sîngele unguresc e »sfânt«, ci sfânt și prețios e sîngele tuturor cetățenilor din patrie. De aceea rău fac acei deputați, cari prin ziceri, ca cele de mai sus încurajează pe gendarmi, ca-și-cînd le-ar zice, că numai în Unguri nu e iertat a pușca.

Moartea lui Milan.

Fostul rege al Sârbiei, Milan Obrenovici, a murit în 11 l. c. n. în Viena, în etate de 47 ani. În timpul din urmă certat fiind cu fiul său, regele Alexandru, a trăit în străinătate mai ales prin Viena, unde l-a ajuns și moartea, în urma unui morb de influență împreunat cu aprindere de plămîni.

Milan, deși a fost un om ușuratic, totuși are merite pentru Sârbia și moartea lui a produs jale în multe părți. Soția lui Natalia, care trăia despărțită de el, și-a exprimat durerea printr'o telegramă.

Milan Obrenovici s'a născut în Iași la anul 1854, 22 August. Tatăl său, Miloș, a avut de soție pe fiica unui bogat boier din România, pe Maria Catargiu.

Din această căsătorie s'a născut Milan, care a fost crescut în Paris. În anul 1868, când era numai de 14 ani a fost ales de prinț al Sârbiei în locul prințului Mihail, care murise în acel an. Mai târziu, după războiul turcesc, cu învoirea puterilor europene a luat titlul de rege. Pe la anul 1875 s'a căsătorit cu frumoasa Natalia Keciko, fiica unui bogat colonel din Rusia; din această căsătorie s'a născut în 1876 Alexandru, regele de astăzi al Sârbiei. Cu Natalia însă n'a trăit în înțelegere și astfel s'au divorțat.

Căsătoria fiului său cu veduva Draga Massin, l-a supărat mult pe regele Milan, a părăsit Sârbia și după-cum el s'a exprimat, nici mort n'a dorit să se reîntoarcă în țară, a cărei rege a fost odinioară. Totuși se crede, că la însi-

„Datine și obiceiuri“.

Nunțile țeranilor români din comuna românească Tîrnova (lângă Reșița).

(Urmare).

Ajungînd acolo, capătă mîncare și beutură, după aceea vine mireasa înșchimbă (îmbrăcată) frumos, se pune pe un scaunel mic și fetița îi pune pana în cap, după aceea ea trimite pentru mire o frîmbie de brăciri și o cărpă de șters pe obraz, făcută de ea cu multe împistrituri, la care îi zice »giolgi«. Tot Joi pleacă tatăl feciorului să-și cheme neamurile și vecinii la nuntă — adică el mîină nuntași — unii oameni pleacă goi de acasă, ear' unii își iau cu ei și câte o ploscă cu răchie, pe care o împodobesc frumos cu flori și cu cărpe, deci se duce la fiecare acasă și dîndu-i să bea răchie îi spune, că pe Duminecă să meargă la nuntă.

Cu vre-o săptămîină înainte însă trebuie să înștiințeze cel cu nunta și pe nănașu-so, ear' acela pe Duminecă nunții e câștigat cu un steag, pe care îl anină pe casă ca să se știe că el cunună în ziua aceea, și cu musicanți, pe care el singur îi plătește, și care au să asculte de el ca de tatăl lor.

Musica de regulă constă dintr'un cimpoi, clănet (clarinet) și din trîmbiță (orchestră), la unii și din Țigani din alte părți.

Ajungînd acum și Duminecă dimineață se încep a găta care încotro de nuntă, pe la vre-o 9—10 cîasuri se încep a astringe nuntași la nănași, după-ce sînt toți adunați li-se aduce de mîncare, mai întăiu însă trebuie să spun, că la noi sînt foarte simple mîncările la nunți (și și afară de nunți tot așa sînt), ceea-ce cu bucurie o spun, căci nu a intrat până acum așa adănc fala (luxul) la noi, nici în ale mîncării și nici în ale portului.

Așadar' să vedem de nuntași cum se gostesc (ospetează) ei. Mai întăiu li-se aduce răchie feartă și îndulcită cu zahăr, aceea li-se pune în blide mari de lut, se pun așa blidele, ca la fiecare blid să ajungă patru inși, fiecare capătă o lingură de lemn întrebuintată numai pentru răchie, și apoi așa trage fiecare cu lingura cât îi trebuie. Mai întăiu însă se umple masa cu blide cu răchie, atunci vine unu cu »vătrău« (lopătă de fer anume pentru foc) cu »jăghi« (jăratec) și cu tămăie și apropiindu-se de masă ocolește peste ea și binecuvîntă beutura și mîncarea ca în loc de preot, apoi după aceea se pun la lucru. Ți-e mai mare dragul cînd îi vezi cum trag cu lingurile și aburul se înalță din blide în sus, până-cînd deodată vezi că s'a suit la căte unul în cap.

Poate-că unii vor rîde de obiceiul nostru, pentru-că bem răchia cu lingura, dar' mie 'mi-e tot una, așa-i obiceiul și așa-l ținem. După răchie li-se

stența fiului său va fi dus și îngropat în Belgrad. Ministrul-președinte Széll a încredințat pe patriarhul sârbesc Brancovici să facă pregătirile de lipsă pentru îngroparea lui Milan.

DIN LUME.

Luptele Burilor.

În timpul din urmă unele știri so-site din Africa-sudică arată, că norocul războiului a mai trecut și pe partea Englezilor. Poate însă că anume se ticlu-esc astfel de vești bune pentru Englezi, căci în Anglia toată lumea e de părere, că războiul trebuie isprăvit și pentru liniștirea celor-ce strigă în contra războiului, se mai răspândesc și vești bune, nu tot rele, ca până acum.

Pe generalul *De Wet* nimenea nu e în stare să-l oprească în cale. Despre celalalt mare general bur, despre *Botha* au răspândit vestea, că ar fi închis dimpreună cu toată oastea sa jur împrejur de șese coloane engleze, și că ar fi amenințat să cadă în mâinile dușmanilor. Dar în același timp eată ce anunță o altă depeșă din Pretoria: Generalul *Botha* cu 2500 de Buri a căzut cu tărie asupra oștirii engleze condusă de *Smith-Dorrien*. Isbânda a fost strălucită. După o luptă de 5 ciasuri *Englezii au trebuit să fugă, lăsând 29 morți, 74 răniți și 22 prizonieri pe câmpul de luptă.* Buri încă au avut mai mulți morți și răniți.

Împăratul german și poporul său.

Gazetele din Germania sunt foarte nemulțumite cu frățietatea și prietenia cea mare ce a legat-o împăratul *Wilhelm II.*, când cu petrecerea sa la Londra, cu regele englez *Edward VII.* Mai cu seamă a făcut mult sângeriu printre Germani împăratul cu aceea, că a decorat pe cel dintâiu general englez, pe vestitul *Roberts*, care, precum știm, a condus atâta timp războiul și în contra Burilor, — cu decorațiunea cea mai însemnată din Germania, cu »Vulturul-negru«. Inima poporului german încă bate pentru suferințele Burilor și decorând pe zdrobitorul Burilor, împăratul

aduce zamă cu carne și cu crumpeni și curechiu, lângă care de regulă se pune mălaiu ori mămăligă și apoi îi gata.

După mâncare își ia nănașul un om, care se-i poarte steagul, care se numește în ziua aceea »coadă roșie«, ear' nănașii (doi trebuie să meargă), se numesc în aceea zi domnul mare și domnul mic. Deci fiind gata cu toate, nunta pleacă, nănașii au fiecare câte o ploscă cu răchie și pe drum cu cine se întâlnesc îi dă răchie să bea. Când pleacă însă se pune la pragul căsii jăratec cu tămâie peste care trec toți, și trecând toți își fac cruce și zic »Doamne ajută«.

Ajungând nunta la casa mirelui, le ese tatăl acestuia înainte cu o flașcă cu răchie, ear' după el vine mirele ear' cu o flașcă cu răchie. După-ce-și dau binețe își închină unul altuia cu răchie, și apoi luându-și fiecare înapoi flașca ori plosca ce a avut se apropie tatăl feciorului și sărută pe nănași în față de

a lovit inima poporului german. Gazetele își arată temerea lor, pentru-că nu este bună înțelegere între popor și între împărat.

Turburări în Spania.

În Spania mănăstirile călugărești s'au înmulțit și s'au îmbogățit într-o măsură extraordinară. Sunt cu totul peste 72.000 călugări și călugărițe. E vorba ca să se sporească și mai tare, căci o mulțime de călugări din Franța au să treacă în Spania. Puterea mănăstirilor e așa de mare, încât guvernul spaniol nu poate face nimic în contra voinței lor. Din cauza aceasta în timpul din urmă s'au pornit în toate părțile țării *huiduieli* în contra călugărilor și mai ales a iesuiților. În Madrid amărăciunea poporului și a studenților și-a ajuns culmea, când a intrat în oraș *contele de Caserta* cu familia sa, ca să iee parte la cununia fiului său, *Don Carlos* cu ducesa de Asturia. Contele de Caserta de mai nainte era foarte urgisit din cauză că făcuse o mulțime de cruzimi asupra locuitorilor din orașul Cuenza, pentru cari cruzimi tribunalul îi osândise chiar la moarte.

Turburările sunt așa de serioase, că în mai multe orașe s'a publicat *starea de asediu* (ca în timp de război). E vorba, că din pricina turburărilor, *ministerul conservator se se retragă* dela guvern.

Schimbarea ministerului din Roma.

Ministrul *Saracco* a demisionat. *Zanardelli* a format un nou minister.

Știri mărunte.

Sofia, 12 Febr. n. Alegerile parlamentare s'au terminat liniștit. În urma alegerilor situația partidelor este așa, încât cu greu se va pute forma o majoritate. Probabil, camera va fi dizolvată.

SCRISORI.

Un preot binefăcător.

Grind, 8 Februarie 1901.

La 8 Februarie a. c., adică a doua zi de Crăciunul nostru, în comuna Grind

partea dreaptă; tot așa face și mirele, după aceea intră cu toții în casă.

În ziua nunții se scoate tot din casă și se întind mese și scaune cât e soba (chilia), la mijlocul meselor se pune o oală de lut, mare, cu două mânuși, care e plină cu răchie, la fundul oalei se află un colăcel de grâu, ear' pe la gură are o cunună de foiofii, lângă oală este un »cioc« (cauc, lingură mare cu coada strimbă și găvanul afund).

Deci intrând nuntași în lăuntru, nănașul pleacă pe după masă apucând dela dreapta către stânga, și după el toți nuntași; ajungând drept oala cu răchie, acolo stă un om și la fiecare nuntaș dă un cioc cu răchie, de care vă spusei. După-ce sunt toți petrecuți pe după masă, nunta se gata de plecare, pleacă adică după mireasă.

(Va urma).

s'au petrecut lucruri de foarte mare însemnătate mai ales pentru populațiunea română de acolo, cari ca atari și de interes public fiind, respectuos vă rog a le publica și în coloanele prețuitei »Foaia Poporului«.

Poporațiunea română din Grind, pe lângă aceea că e puțină, materialmente mai e și foarte scăpătată, încât ca să-și fi putut susține din propriile sale mijloace școală și învățător, conform legii de instrucțiune, îi era aproape cu neputință, silivă fiind astfel de a-și trimite copiii la școala de stat de acolo, unde, se înțelege, ar fi fost primiți cu brațele deschise; vorba însă, că, »unde primejdia e mai mare, acolo și ajutorul lui Dumnezeu este mai aproape«, nicăiri doară nu s'a adevărit mai bine ca și aci, căci prevedința dumnezească, prin mâna darnică a veneratului preot bătrân de aici, *Nicolae Tămaș*, distins și cu titlul de protopop onorar, a scăpat de tot acest popor de prăpastia, în care din cauza neputinței sale era să ajungă, edificând pe spesele sale proprii, o școală frumoasă, provezându-o cu toate aparatele de lipsă pentru instrucțiune, ear' pentru învățător făcând o fundațiune — pe care acum, deocamdată banca »Economul« din Cluj o administrează — din care acesta își primește anuatiim leafa de 300 fl., durere numai, că literele fundamentale despre aceasta, încă nu sunt formal făcute. Ba acest mare binefăcător și adevărat părinte al poporului, pe lângă acestea a mai donat pe seama fiitorului preot de aci lângă porțiunea canonică încă 20 jugere de loc și după-cum s'a observat, mai intenționează și alte îmbunătățiri pentru școală, după care ar fi să se deschidă și al doilea post de învățător ori poate învățătoare.

Poporul din Grind — ca semn de recunoștință — pentru toate acestea mari și multe binefaceri ale părintelui lor sufletesc, i-au și făcut un tablou foarte frumos și bine reușit, care acum a doua zi de Crăciun în fața unui număr public din loc și jur, inteligenți și țărani, s'a desvilit și afișat în sala de propunere a școlii ca fundator-patron al acesteia, la vederea căruia toți cei de față au erupt în cuvintele de »să trăească!«.

A urmat după aceea producțiune teatrală cu copiii dela școală, împreună cu petrecere de joc. Producțiunea a succes peste așteptare, încât și celor mai practici artiști de felul acesta, încă numai spre laudă le-ar fi putut servi; de sine se înțelege, că tot meritul și pentru aceasta cade singur pe partea învățătorului din loc, *Todor Trombițaș*, care, dedicat cu totul chemării sale, cu un zel neobosit și activitate neîntreruptă, a lucrat totdeauna și lucră pentru luminarea și cultivarea poporului, din care face parte.

Petrecerea cu joc — urmată apoi — încă a fost foarte vială; noaptea la 12 ore având loc pauza, s'a ținut masa, cu care ocaziune s'au ridicat în onoarea sărbătoritului fundator, — care încă a fost de față, — mai multe toaste; reîncepându-se petrecerea earăși, a ținut până în dalba ziuă, după care se depărtară toți la ale lor, ducând cu sine cele mai

plăcute impresii și suveniruri de bucurie. Vrednic urmaș al marinimosului fondator s'a dovedit a fi și tinărul preot de aci, dl Iuliu Ilian, care abia 7 ani de când se află în mijlocul acestui popor și încă numai ca cooperador, a înființat mai multe fonduri de bucate și bani pe seama bisericeii, așa: a înființat un fond care acum trece peste 600 cor., un al doilea de bucate la anul 1899, al cărui capital acum trece earăși peste 175 dol. bucate și a cărui menire exclusivă este numai repararea bisericeii; un al treilea earăși cu ocaziunea sărbării ducentenarului sf. uniri, de grâu, menirea cărui este procurarea vaselor celor sfinte în biserică, fiind cele aflătoare cu totul necorespunzătoare și în stare foarte primitivă și învechită; a mai introdus încă la anul 1899 și »colecta crucerului«, care de atunci în toate Duminecile și sărbătorile se continuă în biserică; nu între-lasă apoi, acest tinăr și zelos preot, nici o ocaziune binevenită, ca aceasta, după posibilitate, să nu o folosească numai spre binele și fericirea poporului său și mărirea sf. bisericeii, dovădind întru toate un zel adevărat apostolic și vrednic numelui de »părinte« al poporului, pe care din fericire îl conduce și păstorește.

Trecând, la urmă, marele binefăcător preot bătrân în șirul deficiențelor, tinărul preot prin Ianuarie a. c. fu numit în locu-i de administrator parochial, ear' la trei săptămâni după aceea de paroch, făcându-i-se și introducerea oficială cu toată solemnitatea, manifestându-și și poporul, cu această ocaziune, deplina sa îndestulare și bucurie, că Dumnezeu l-a dăruit earăși cu un preot vrednic urmaș al celui mai nainte avut. Singur numai un rătăcit aflându-se, care prin tendințe rătăcioase se încearcă a pune tot felul de pedeci progresului și luminării poporului și a conturba bunele relațiuni între acesta și preot; oamenii de bine însă, nelăsându-se amăgiți, își urmează calea apucată, bine știind că, numai și numai aceasta poate să-i conducă la un viitor bun și fericit,

Ca de încheiere la toate acestea. resumez cu cuvintele, că »fericit e poporul, care are astfel de conducători«!

Un participant.

Din Bistrița.

— Seara de cunoștință a meseriașilor români. —

Abia au trecut două săptămâni dela constituirea Reuniunii meseriașilor din Bistrița și deja putem înregistra un act, care ne îndreptățește să legăm cele mai bune speranțe de prosperarea ei.

Comitetul Reuniunii în frunte cu zelosul președinte dl Dr. V. Pahone, la inițiativa dlui președinte a aranjat ieri, Sâmbătă seara, în noul local al Reuniunii o seară de cunoștință, la care a luat parte mai toată clasa meseriașilor din Bistrița cu excepția doar a acelor puțini, cari sau nu au putut fi avertați din cauza scurtimii timpului, sau sunt încă indolenți față de Reuniune.

Trebue să observ cu bucurie, că numărul celor indolenți e cât se poate de mic și rezultatul strălucit al serii de

cunoștință îi va atrage și pe aceștia spre Reuniune. La ora defaptă locașul spațios al Reuniunii era plin de meseriași, cari grupați pe lângă mese așteptau curioși cele-ce se vor întâmpla.

Dl președinte Dr. V. Pahone văzând că s'au întrunit cu toții, a deschis serata cu o vorbire călduroasă și pentru meseriași din toate punctele de vedere instructivă.

După-ce și-a exprimat bucuria, că cuvântul trup s'a făcut și Reuniunea mult dorită și-a început activitatea, a schițat meseriașilor un program de activitate, le-a arătat căile și mijloacele cari ne vor duce la înaintarea Reuniunii. Explică apoi scopul convenirii din astăseară și își exprimă bucuria, că meseriași au venit în număr așa de frumos. Ca de fapt să ne cunoaștem cu toții, provoacă pe fiecare din cei prezenți ca pe rând să se scoale și să-și spună numele și branșa.

Vorbirea a fost ascultată cu însuflețire și îndată după finirea ei s'a făcut recomandarea conform propunerii dlui președinte.

VASILE ALEXANDRI.

După aceasta a urmat o petrecere colegială de cea mai veselă și mai intimă. În șir neîntrerupt s'au succedat cântările cele mai românești și cu pricepere executate de un cor improvisat al meseriașilor mai tineri, apoi toaste însuflețite.

Dl învățător Bogdan a toastat pentru dl președinte Dr. V. Pahone și i-a mulțumit în numele membrilor pentru zelul deosebit.

Secretarul Reuniunii dl Dr. V. Moldovan, vorbește pentru reuniune, și mulțumește meseriașilor pentru încrederea pusă în dînsul.

A mai toastat dl I. Lungu, măsar și cassar al Reuniunii pentru buna înțelegere și pentru prosperarea Reuniunii.

Ia cuvântul apoi earăși dl președinte și face două propuneri, cari au fost primite cu ovații din partea celor prezenți. Prima propunere e, ca în Sâmbătă viitoare să se aranjeze o cină comună la care să fie invitată și inteligența din Bistrița, ca astfel să se facă o apropiere între aceste două clase și să câștigăm bunavoința și spriginul domniei lor pentru Reuniune.

Nu dubitez un moment, că inteligența va primi cu bucurie această ini-

țiativă și va da tot spriginul bravilor meseriași, cari cu atâta drag și încredere se adresează către ea. A doua propunere e înființarea colectei crucerului, cu scopul, ca din banii încurși să se creeze un fond pentru acuirea unui steag pentru Reuniune.

Ideea a fost primită cu însuflețire și prima colectă s'a încheiat cu mai bine de 6 coroane. Fără a comite indiscreție pot comunica, că comitetul a hotărât ca să desvoalte cea mai intensivă activitate mai ales pe teren social. În curând va aranja o producțiune cu teatru și joc. A decis înființarea unui cor etc. etc.

Ne umple inima de bucurie pornirea aceasta spre bine a meseriașilor noștri dela care inteligența încă nu-și va detrage spriginul material și moral, de care tocmai acum la început mare lipsă avem.

Raportor.

Vasile Alexandri.

— Vezi ilustrația. —

Din frumosul Căldar al poporului mai dăm și astăzi o icoană, care ne arată pe vestitul poet român Alexandri. Eată ce se spune despre el în Căldar:

Anul trecut, în ziua de 22 August v. 1900 s'au împlinit 10 ani dela moartea dulcelui și mult regretatului nostru poet, Vasile Alexandri. În aducerea aminte a iubitului poet, s'au aranjat în această zi frumoase sărbări de jale la Mircești (unde se află moșia iubită a poetului), la Iași și în alte părți.

Românii și-au arătat de nou simțământul de recunoștință și mulțumită față de umbra marelui bărbat și poet, al cărui nume și plasmui sunt cunoscute în toată lumea românească.

În adevăr, care Român nu cunoaște numele lui Alexandri, autorul cântecului »Gintei latine«, Doinelor și Lăcrămioarelor dragălașe? Cine n'a cetit frumoasele Legende populare culese de el din popor și Căntecele ostășești în cari poetul, răpit de vitejia soldaților români, arătată la 1877 la Grivița, Plevna și alte locuri, esclamă în deplină mulțumire:

'Mi-am văzut visul cu ochii,
de-acum pot să mor ferice,
Astăzi lumea ne cunoaște:
Român zice, Viteaz zice!

Da, poetul și-a văzut visul cu ochii, a văzut strălucind vitejia românească, și a văzut neatîrnarea României, mărirea și neatîrnarea scumpei lui României, pentru care a luptat și lucrat încă de tinăr și până la moarte...

Alexandri n'a alcătuit numai dragălașe poesii, cari vor rămâne pururea în inimile și mintea poporului românesc, n'a plasmuit numai piese de teatru, dintre cari multe se joacă și acum la sate și orașe, ci a luat parte însemnată și la viața publică-politică a României. El a fost de mai multe ori ministru și în anii din urmă a fost trimisul (ambasadorul) României la Paris. Dar' lucrarea cea mai cu isbândă a săvîrșit-o el pe acest teren, alături de alți mari fii ai României, pe la anii 60, la unirea Moldovei și Munteniei în România de azi.

Numele lui, slăvit prin plasmuirile neperitoare ale minții și spiritului său, nedeslăpît este de glorioasele fapte și întâmplări din istoria mai nouă a României.

Alexandri a avut un suflet mare și nobil, cu iubire nestinsă pentru libertate, patrie și binele omenirii. Îndeosebi s'a interesat el mult de soarta și înaintarea țeranului român, pentru care avea o dragoste nemărginită.

Mormintele marilor nostri dela anul 1848.

De **Silvestru Moldovan.**

Dionisiu P. Marțianu.

Au fost între fruntașii nostri dela 1848 unii, cari au făcut servicii mari neamului lor după luptele furtunoase, în timpul păcii. Unul din acestia e *Dionisiu Pop Marțianu*. Născut la 1829 în Ponor, evenimentele dela 1848 l-au aflat tinăr, abia de 19 ani. A fost prefect la *Sebeșul-săsesc*, unul din cei mai tineri dintre prefectii nostri.

În vârtejul evenimentelor dela 1848—9 n'a jucat rol deosebit, dar a desvoltat mai târziu o activitate rodnică pe terenul științei. A cultivat studiul *statisticii*, dar nu în Ardeal, ci la frații din România.

Absolvând la 1857 dreptul în Viena, la insistența ministrului Kretulescu a trecut în România, unde a fost numit director al biroului statistic. Îndată după ocuparea acestui post, a fost delegat de către guvern ca reprezentant al țării la congresul al V-lea internațional de statistică la Berlin.

La acest congres Marțianu a făcut un raport despre lucrările statistice din România. Apoi a scos în tipar mai multe scrieri, cu deosebire de statistică și din economia națională. Lucrarea principală a lui este: *Analele statistice și economice ale României*, București, 1860—65, în 6 vol.

Marțianu a fost un escelent economist și statistician. Prin lucrarea sa a pus basă statisticei române, făcând mari servicii patriei sale adoptive, ear' numelui de ardelean vază și onoare.

Marțianu a murit la 1865 în München, în o călătorie ce o întreprinsese pentru restaurarea sănătății sale zdruncinate.

În România el s'a bucurat de multe simpatii și a lăsat un nume bun în urmă. Aceasta se vede din tonul ziarelor dela 1865, cari deplâng moartea lui prea timpurie. Între altele *„Trompeta Carpaților“* dela 24 Iunie 1865 zice:

„Mare pagubă pentru statul român, pentru națiunea română, mărtașă lui Marțianu!“

Osămintele îi zac departe de pământul românesc.

PARTEA ECONOMICĂ.

Cuartirele naturale ale învțătorilor poporali.

Dela marginea Câmpiei, Febr. 1901.

Paragraful 1 al art. de lege regnicolar XXXIV. din 1893 prescrie, că stațiunile învățătoresci poporale au să fie împreunate, pe lângă un salariu anual de cel puțin 600 coroane cu un *cuartir natural* corespunzător și cu folosința unei *grădini* de cel puțin 1/4 jugăr cadastral.

Învțătorilor comunali li-se cuvine în sensul art. de lege XXXVIII. din 1868 și XXVIII. din 1876 o locuință de cel puțin 2 odăi padimentate, o bucatărie și o cămară.

Asemenea pot pretinde și învățătorii nostri confesionali, ca comunele noastre bisericesti să se îngrijească de edi-

ficarea sau cumpărarea unei atari case lângă școală, unde învățătorul să aibă locuință sănătoasă și corespunzătoare stării sale, căci precum este fala unei comune bisericesti, când are o biserică frumoasă, decorată conform spiritului timpului, o casă parochială ca locuință a parohului, un edificiu școlar luminos și spațios, tot așa are să fie mândră, când poate adăposti și pe învățătorul sau într-o casă anume edificată spre scopul acesta. Numai în cazuri extreme să recurgă la închirierea de locuințe sau la asemnări de relut de cuartir, fiindcă numai în cazul acela, când învățătorul sau are cuartir permanent poate și comuna să se bucure de un învățător, care nu și va schimba postul cu alt loc și va rămâne stabil, ceea ce și creșterea, instruirea regulată a tineretului recere.

Un învățător cu un cuartir natural stabil își întemeiază mai curând familia și având lângă cuartir și grădina în estensiunea prescrisă de lege, poate să și întocmească o mică economie, își poate ține animale domestice și prin inteligența și diligența sa poate fi și în cele economice poporului de model. Când apoi nu numai copiii de școală vor pute învăța studiile economice și în praxă, dar încă și poporul însuși va pute să aibă folos mult în cele economice, văzând pe învățătorul său harnic, că cunoștințele teoretice câștigate în preparandie cum le aplică în praxă spre folosul tuturor, cum își întemeiază pomologia unde are ocaziune a le arăta celor neștiutori specialitățile cele mai nouă de altoit, cum își face stupină, cum își cumpără o vacă de rassa „Pinzgau“, cum prășește galite de specialități mai bune, și alte multe, cari pe lângă că învățătorul devine în stare materială mai bună, din care poate să și crească copiii după recerintele mai moderne, și poporului toate aceste vor fi spre mare folos. Căci și dacă economii mai bătrâni vor fi mai greu aplicați de a și schimba obiceiurile lor învechite dela strămoși, dar tineretul având esemplul dela învățătorul lui iubit îl va urma în progresele economice înaintând prin asta în avere și înflorind generațiunea nouă și prin ea se asigură viitorul comunei întregi.

Toate acestea se pot ajunge însă numai în acel caz, când conducătorii pătrunși de binele și prosperarea comunei în bună înțelegere vor edifica pe lângă cuartirul învățătoresc zis și superidificătele necesare, anume: grajd, șopru, cotețe ș. a.

Când vom ajunge timpul dorit, ca comunele noastre bisericesti să rivalizeze între olaltă pentru de a prevedea pe învățătorul lor cu toate cele zise, atunci și ele cu tot adinsul vor pute cere, ba pretinde dela preparandiile noastre, după-ce noi nu avem școale economice, ca pe studiul economic atât teoretic cât și practic să se pună mai mare pond, ca un învățător esind din preparandie să fie în toate ramurile economice într'atâta inițiat, încât să poată fi nu numai elevilor sei, dar și poporului din comuna sa un povățuitor atât teoretic, cât și practic. R.

Cultura cepei.

Ceapa este una dintre prea puținele legumi, pe cari le cultivă în măsură mai mare la câmp și Românii nostri într-o parte a țării. Ea merită însă mai multă atențiune și din cauza, că se poate cultiva aproape în ori-ce fel de pământ, numai să fie sbicit. Mai mult îi place în pământ năsipos, așezat la șes.

La ori-ce cumpărare de sămânță trebuie să fim cu băgare de seamă, la cumpărarea sămânței de ceapă însă cu mai multă ca de obicei, pentru-că sămânța și numai de doi ani devine parte mare neproductivă. De aceea o cumpărăm dela negustori de sămânțe de cei mari, cari ne pot garanta, că nu e mai veche ca de un an. Se înțelege, că cumpărăm sămânță tot de un fel, ca să răsară deodată, să se coacă deodată și să avem pentru comerț unul și același soi.

În comerț e mai căutată ceapa trainică cu coaja fină și miezul alb, singura, care se folosește în fabricile de conserve. Ceapa cu miezul trandafiriu sau roșu nu e bună pentru conserve, pentru-că împreunându-se cu oțet se înegrește, ceea ce dă conservelor o față neplăcută; ceapa colorată e marfă numai pentru folosul zilnic din casă.

Sămânatul cepei se poate face deja toamna, sau apoi primăvara cât se poate de vreme, pentru-că sămânței de ceapă îi trebuie din cauza coajei tari și pe timp priincios 4—6 săptămâni, până se încolțească.

Pământul, în care se seamănă ceapă, să fie lucrat cât se poate de bine; trebuie bine măruntit și oblit. Afară de aceea îi trebuie sămânței de ceapă pentru de-a pute răsări un pământ mai bătuțit ca sămânței de napi. E deci bine ca înainte de sămânatul cu mașina să tăvălugim locul, ca să fim siguri, că sămânța va răsări tot într'un fel. Sămânatul se face cu mașina, îngropând sămânța până la o adâncime de 5, mult 10 milimetri (1 cm.) Depărtarea dintre șire să fie cam de 20 cm. Cu toate-că sămânța e scumpă, nu trebuie să luăm puțină, și din cauza, că și în cele mai bune împrejurări nu încolțesc mai mult ca 90 la sută, afară de aceea gingașa legumă e amenințată de mulți dușmani. La hectar (1 $\frac{3}{4}$ jugăre ardelenesti sau 2 $\frac{1}{4}$ jugăre ungurești) trebuie cam 20 chlgr. de sămânță. După sămânatul cu mașina grăpăm cu un bou, folosind o grăpă ușoară cu dinți cât mai scurți și deși. După grăpat dăm cu un tăvălig ușor.

După sămănat să ne ferim cât se poate de-a prea călca și bătuci preste loc.

La săpat folosim o sapă lată în tăiș de 10 cm. Cel dintăiu săpat să se facă numai atunci, când firele de ceapă se pot vedea bine și se arată întâiele buruieni. Dacă am săpa mai curând, nu numai că am face un lucru fără de folos, dar am și strica, fiindcă cotoarele în cele dintăiu săptămâni după răsărire subțire ca un fir de ață și poate ușor fi tăiat de săpători. La tot cazul pământul trebuie să fie ținut totdeauna liber de buruieni și nebătucit.

Răritul se face, când s'a îngroșat firul atâta, ca să-l putem desface cu două degete ușor de-alungul; nici-când însă se nu se amîne până-când s'a format căpățina. Depărtarea între firele rămase să fie de 8—10 cm. La rărit grija principală se ne fie scoaterea firelor cu rădăcină cu tot, ceea-ce pe vreme uscată putem face cu un cuțit. Firele rupte se nu fie lăsate printre șire, căci se prind eară. După rărit se poate săpa și împrejurul cepelor. Tot așa trebuie săpat și după o ploaie, care ar fi înscorțosat pământul, ca să ajungă aerul în pământ. Dacă crește căpățina afară din pământ, se nu o acoperim la săpat cu țărina, căci împedecăm ceapa în dezvoltarea ei. De multe-ori se împreună două cepe; în cazul acesta nu săpăm, ci plivim cu mâna. Ceapa e coaptă, când foile s'au uscat de tot. Dacă ar prea întârzia coacerea, sau trecem cu un tăvălig ușor peste loc, sau punem să-l calce câțiva oameni, cari 'și-au legat bucăți de scânduri sub talpă. Dacă cu tot tăvălugitul ori călcatul, tot ar mai rămâne ici-colea câte una necoaptă, ceea-ce se întâmplă la cele cu foile groase, atunci le scoatem deosebi și le folosim curând, căci nu se pot păstra.

La recolta cepelor trebuie să virim sapa cu grije sub ele, ca să nu le vătămăm de loc, căci cele vătimate nu se pot păstra.

Dacă trebuie să ținem cepele mai mult timp într'un loc închis, le lăsăm să stee desgropate câteva zile, ca să poată fi așezate la locul destinat într'o stare cât se poate de sbicită. După-ce s'au urcat bine, le adunăm frumos (nu aruncându-le!) și le tăiem foile lăsându-le numai de vre-o 7—8 cm. Și la băgatul lor în saci, precum și la cărat trebuie să avem grijă, ca să nu se vătămă căpăținele, căci altminterlea sunt supuse foarte tare stricării. Aduse în stare bună la locul de păstrare, le așezăm în pături până la o grosime de vre-o 15 cm., numai cât trebuie ferite de ger acoperindu-le cu paie.

După recoltarea cepei putem sămăna în locul acela grâu sau secară.

Un viteaz uitat.

— Amintiri din războiul dela 1877. —

După o bombardare puternică de artilerie, câteva regimente de grenadieri verzi, aveau misiunea să iee cu asalt reduta.

Când s'a dat ordinul de atac, înflăcărarea era la culme. Rușii îmbătați și de beaură și de dorul de a se măsura cu păgânul, au pornit cu baionetele înainte, cu strigătul de ură!... prelungit, de credeai să răstoarne lumea.

S'au apropiat de redută, mai au câțiva pași să ajungă la șanțuri, când sunt împinși cu salve neîntrerupte de puști. — Rîndurile s'au rărit și din mijlocul învâlmășelii, nu se aud acum decât țipete sfâșietoare de durere, înmărmurind pe cei scăpați de gloanțele dușmane.

— Stringeți rîndurile, — strigă comandantul.

Tusa la cai.

De multe-ori tușesc caii, fără-ca noi să dăm lucrului o prea mare atențiune. E adevărat, că nu ori-ce tusa e primejdioasă, dar' ca să prevenim vr'un rău mai mare, trebuie să cercetăm la ori-ce ivire a ei, care e cauza.

O tusa momentană poate fi pricinuită prin nutreț sau apă ajunsă în răsuflătoare. Tusa aceasta ține însă numai până-când s'a dat obiectul afară, ceea-ce se întâmplă de regulă curând, dacă nu îngreunăm lucrul prin o apăsare din afară. O altă pricină a tusei e nutreț prăvuit. Când mănâncă un cal cu poftă bună și răsuflă adânc, ceea-ce de obicei se întâmplă, trage în plumăni deodată cu aerul și pravul cel fin de pe fân, care iritând pelița lor trebuie să producă tusa. Prelungindu-se starea aceasta, poate să aibă urmări rele. Tusa capătă caii și când sunt nutriți cu prea mult fân.

Tușind un cal numai ușor, fără să aibă scurgere pe nări, putem nădăjdui, că tusa va înceta fără de-a folosi alte mijloace, decât îndepărtarea cauzei, ce au produs-o.

La adăpat sunt mulți cu prea puțină băgare de seamă la temperatura apei, și chiar apa cea prea rece pricinuește mai multă și mai rea tusa. E adevărat, că multe isvoare dau o apă nu prea rece, aceasta însă se răcește iarna curând în troaca dela fântână, așa că e prea rece pentru adăpat. Când apa mai e pe lângă acestea și aspră, urmările sunt și mai rele.

Un grajd prea cald e tot așa de primejdios, ca și unul prea rece, pentru-că eșind calul din căldură prea mare în aerul cel rece de afară capătă nu numai tusa ușoară, dar' chiar și boale de plumăni.

Un păcat față de vitele lui săvârșeste acela, care intrând undeva — de regulă în cărcimă — își lasă caii în frig, fără să 'i acopere cu ceva. Dacă 'i scapă caii la un astfel de prilej numai cu o tusa ușoară, poate mulțumi lui D-zeu.

Până acum am vorbit de tusa, ale cărei cauze le putem preveni. Când îl apucă însă pe cal la drum dintr'odată o schimbare a temperaturii, nu putem

Ca niște uriașe sloiuri, batalioanele din urmă se mișcă, un nou zid de oameni ia locul celor căzuți și pornind dau al doilea asalt, însă fără de folos. — La a treia încercare, ostașii nu mai strigă ură! ci făcându-și cruce desnădăjduiți, cu frunțile plecate, se rugau tremurând, »boji-țară!... boji-țară!... mergând în bobote...

După o vâlcea, cu puștile la picior așteptau alte batalioane, gata pentru măcel.

Pe deasupra șepcelor muscălești, se vedeau căciulile regimentului XIII. de dorobanți.

Mândri, conștiențioși de chemarea lor, cu privirile ațintite înspre redută, cu mintea întreagă, urmăreau mișcările din ambele părți și... par'că 'i străbăteau fiorii până în creștet, li-se strîngea inima când vedeau mereu căzând luptătorii, peste a căror trupuri încă vii, treceau rîndurile de bătaie, fără a se opri, fără a le lua în seamă...

opri boala. Îndulcirea dintr'odată a vremii produce mai curând tusa decât frigul. Câtă vreme bate crivățul, tusa nu se arată bine, dar' îndată-ce s'a muiat timpul schimbându-se și direcția vântului, boala izbucnește cu putere. Tusa aceasta e însoțită de regulă de un catar, fie de nas, fie de gât sau plumăni. Fiindcă e greu a deosebi aceasta, trebuie chemat cât mai îngrabă medicul veterinar. Până să vină el, să ne ferim de a 'i da apă rece de beut; în iesle îi punem odată sau de două-ori pe zi țărțe calde. Mierea încă e un mijloc minunat contra tusei. După-cum tușeste mai mult sau mai puțin, îi dăm odată sau de două-trei-ori pe zi, o jumătate de cias înainte de nutreț, câte o lingură plină.

Cu o tusa mai mică nu 'i strică calului înhămatul, numai să fie minat la pas, ca să nu se inferbente. În grajd îl acoperim cu o pătură.

Dacă li-se scurge nasul, trebuie să dăm calului apă dintr'un vas deosebit, ca să nu se molipsească și ceialalți. Ieslea încă trebuie ținută cât mai curată.

Societatea de cumpătare din Babța (Sălagiu).

— Raport. —

Societatea de cumpătare din comuna Babța, în 27 Ianuarie 1901 n. a ținut a VIII-a adunare generală, la care a participat majoritatea membrilor. Afară de membrii societății avurăm și un oaspe, pe dl Ioan Ember, jurist de cursul I. în Cluj.

Adunarea a fost una dintre cele mai însuflețite. După deschiderea ședinței prin președinte și după citirea raportului comitetului »Societății de cumpătare« despre activitatea sa din anul 1900 de inv. în pensiune și notarul societății dl Gavril Aluașiu, a urmat pe baza §-lui 9 din statute alegerea oficialilor și membrilor comitetului prin aclamațiune, alegându-se de oficiali: de președinte O. D. Petru Pop, preot local; de vicepreședinti Gligor Bălaș și Ioan Pop Gl.; de notari d-nii Gavril Aluașiu, învățător în pensiune și Iuliu Murășan, învățător local; de cassar Teodor Pop

Cu toată înverșunarea atacurilor, cari scăzuseră binișor numărul Turcilor, dușmanii se țineau încă temeinic. Aperați de pretutindeni, ascunși prin șanțuri, după zidurile de pământ, loviau mereu în carne vie.

De departe împăratul cu întreg statul seu major, privia prin ochian, și părea trist și abătut de această luptă eroică, însă fără de folos. Deodată Alexandru al II-lea întorcându-se către șef, îi rosti ceva la ureche. Într'o clipă un călăreț se și porni în goana calului înspre partea unde așteptau rezervele proaspete, cu regimentul XIII. de Iași, care atât de strălucit își căpătase deja botezul de sânge.

— Ce este? — întrebă colonelul.

Călărețul oprindu-se înainte 'i îi întinse o fițuică de hârtie și fără a rosti un cuvânt, salutând militărește, a pornit înspre batalioanele muscălești.

Colonelul ceti cu multă băgare de seamă ordinul, chibzui în pripă starea

Gh., ear' de controlor Alexă Blidar. De membri în comitet: Stefan Blidar, Gavrilă Șimonca, Teodor Feidi, Ioan Buda H., Alexă Crișan și Vasile Blidar.

În această adunare, după-ce s'a cetit cuprinsul statutelor, s'au înscris de membri noi: Teodor Onuțan, Costante Crișan, Ioan Blidar al Onului și Ioan Vida T., bărbați tineri și știutori de carte.

În ședința acestei adunări ridică cuvântul 2 datorași cu bani în fondul societății, că nu li-se fac contracte gratis după promisiunea și hotărîrea luată la începutul societății; adunarea generală de nou hotărăște, că notarul societății e îndatorat a le umple contractele, având datorași a plăti numai prețul tipăriturii.

După-ce alege de membri verificatori ai protocolului pe Costante Crișan și Teodor Onuțan, președintele prin o vorbire frumoasă mulțumește adunării de buna ordine și paciență, îndemnându-i a premerge cu exemplu bun nu numai în comună, ci ori-unde vor fi.

Mă țin fericit, că am putut lua și eu parte la o adunare țărănească a »Societății de cumpătare« ce e unică în felul seu. Atâta ordine și paciență ca la adunarea din comuna Babța n'am mai văzut. Cum am observat, sufletul acestei societăți vrednice e întemeietorul ei — învățătorul în pensiune dl Gavril Aluagiu și zelosul preot local O. D. Petru Pop. Dee bunul D-zeu, ca reuniuni de aceste să se întemeieze pe tot locul între Români nostri!

Conducătorilor poporului nostru strig: energie și voință în înființarea de »Societăți de cumpătare«, dacă voiți mântuirea neamului nostru de cătușile vișului beției și sărăciei.

Oaspele.

Programul de lucru

al »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiului« pro 1901, stabilit în ședința comitetului central, ținută la 31 Ianuarie n. 1901.

În scopul studiării și cunoașterii referințelor economice ale agricultorilor, în cursul anului 1901 se vor ține într-

luptătorilor, situația redutei, își răsuci mustața privindu-și voinicii, apoi cu o voce aspră rosti căpitanilor.

— Care din voi are dorul să se măsore astăzi vitejește alături cu Muscalii?

Se înțelege dela sine că toți ca niște fanatici au răspuns într'un graiu:

— Nu așteptăm decât aceasta!...

— Mai domol, — surise colonelul. Nu-i nevoie de toți, ci de o singură companie, hotărîtă.

Același răspuns eșia acum din mii de piepturi, când eată că din front înaintează căpitanul C., om bine legat, ars la față și cel mai în vîrstă dintre căpitani, salută pe colonel zicînd:

— Cer această cinste pentru mine și pentru flăcăii mei.

— De ce? — întrebă colonelul.

— Ântăiu, pentru-că sînt cel mai bătrîn și al doilea, pentru-că știu muscălește.

— Știi și comanda?

niri agricole în comunele: Brad, Vale, Turnișor, Cichindeal, Loman, Nucet, Mag, Răhău, Dobârcă și Rusciori.

Esposiția de vite de prăsilă, împreună cu distribuira de premii în bani se va ține în comuna Ilimbav.

Cursul de altoit pomi se va ține în Săsciori.

Cu câte un altoi măr pățul va fi dăruit fiecare membru al Reuniunii cu locuința în Apoldul-inferior.

În decursul primăverii se vor distribui între membri în mod gratuit semințe de trifoiu, napi de nutref, cânepă italiană etc. Totodată comitetul mijlocește pentru ori-și-cine 'i-se va adresa, procurarea de semințe bune și ieftine.

Cu scop de-a da culturii albinelor o estindere cât mai mare, comitetul va distribui între membrii, cari se îndeletnicesc cu stupăritul, coșnițe și alte unelte ținătoare de stupărit.

Cu scop de a lucra la răspîndirea culturii galițelor de soiu, membrii vor primi în mod gratuit ouă, găini etc., de soiul Playmoth-Rocks și eventual și alte soiuri de galițe.

Mașina de sîmănat și alte eventuale unelte economice se vor pune spre folosire la dispoziția membrilor.

Între membrii din Boița și eventual din Cornățel se va sorta o vițea de rassa »Pinzgau« și eventual alt soi de animale.

Cu scop de-a augmenta colecțiunea menită pentru muzeul industriei de casă, se va face un apel cătră femeile fruntașe din comune, cum și cătră preoțimea și învățătorii nostri.

Cuptorul de uscat poame sistem Cazenille, zidit în Seliște, sau se va esarînda, sau se va pune în lucrare de-a dreptul prin comitet.

Direcțiunile »Tovărășiiilor agricole« și ale »Însoririlor de credit sistem Raiffeisen« se vor recerca a face comitetului Reuniunii raport amănunțit despre activitatea din 1900; în același timp comitetul va insista pentru înființarea de asemenea așezăminte folositoare și potrivite trebuințelor economilor.

Membrii împărtășiți anii trecuți cu semințe de tot soiul, cu pădureți, ouă,

— Da.

— Pleacă.

Un lung semn de comandă:

— Ascultați: Regiment, batalionul al II-lea, compania IV-a înainte... marș!...

Sunetele de corn și de bătaie sgu-due aerul, regimentul presentă armele, steagul ferfeniț li-se pleacă înainte, pe când preotul le dă binecuvîntarea. Voinicii închinându-se, pornesc hotărîți înainte cu »Doamne-ajută« avînd în fruntez lor pe căpitanul C. Acum sînt de parte!...

Colonelul, cu întreg regimentul se pun în mișcare în altă direcție.

Șeful statului-major hotărîse a lua prin surprindere reduta pe la spate, de oare-ce inimizii erau adunați la capătul celalalt, unde se dădea asaltul din partea grenadirilor verzi.

Dușmanii nici nu puteau să vadă restul batalioanelor, cari așteptau, ascunse întrucâtva după dâmb.

galițe etc., se vor recerca a face comitetului raport despre rezultatele obținute.

Membrii vor primi la cerere pădureți de meri, peri, pruni, gutui, cireși etc. În acest scop comitetul se adresează în minister cu rugarea a ne împărtăși și în a. c. cu pădureți.

În legătură comitetul va procura altoi de meri bulzești (Zarand, com. Hunedoarei), pe cari îi va împărți între membri.

Institutul de credit și economii »Albina« va fi rugat să voteze un ajutor bănesc pentru Reuniune.

Reuniunea abonează pro 1901 foile »Revista economică«, »Bunul Econom«, »Erdélyi Gazda« și »Landwirtschaftliche Blätter«.

Adunarea generală pro 1900 se va ține în comuna Aciliu.

SFATURI.

Grijă la rane mici. O rană sîngerîndă nu trebuie nici-cînd legată cu o cărpă colorată, căci ușor se pot întempla înveninări de sînge, cum dovedește și cazul următor: Un ferar se rănise prin o sapă. Curgîndu-i sînge, își legă rana cu cărpa lui cea roșie și lucră mai departe. După cîtva timp trebui să se lase de lucru și să se pună în pat, căci nu mai putea de dureri în mână. Medicul chemat constată înveninarea sîngelui. Înzădar 'i-au tăiat mîna, căci bietul om muri. La rane mai mici ajunge ținerea lor pentru puțin timp în apă rece și legarea cu o cărpă cît se poate mai curată de in.

O bună cursă pentru șoareci. Uplem o oală mai mare cu apă, o legăm la gură cu hîrțife umedă de pergament, în care facem, după-ce s'a sbicit, două creștături în formă de cruce. Pe capetele ascuțite ale creștăturilor punem puțin zahăr sau gris. Care șoarece ajunge acolo, cade în oală, de unde nu mai poate scăpa.

Ordinul se esecută în grabă și în curînd o a doua luptă porni în partea opusă. Însă, care nu le fu surprinderea Muscalilor, cînd se văzură improșcați din toate părțile și de tunuri și de gloanțe! Spaima morții sguduî rîndurile luptătorilor, frica se molipsește, îi cuprinde cu iuteala fulgerului, șefii rămași o iau la fugă și după ei masse întregi de ostași; nu mai era o oaste, ci o trupă risipită, fără de păstor.

Căpitanul C... pătrunde mereu înainte, îndemnându-și copiii, fără să-i treacă prin gînd că ar pute fi părăsit de tovarăși în mijlocul încăierării. Sergentul Niculae Curălaru din Onțeni îi atrase luarea aminte.

— Să trăești domnule căpitan, Muscalii ne lasă.

— Ce spui mă!...

— Ne lasă zău!... au întors spatela

— Și comandantii?...

— Sînt în frunte?...

Nutrirea mănzuului, care nu poate suge la iapă. Se întâmplă une-ori, de mănzuul nu poate suge la iapă. În cazul acesta, foarte neplăcut de altminterlea, ne ajutăm în chipul următor: Mănzuului îi dăm lapte cald, de vacă ori de capră, în care cam a treia parte punem apă și puțin zahăr. Zilnic îi ajung 4—6 litri, dați în porțiuni mici. La început ne putem folosi de un biberon (o sticlă cu măt), în curând însă se învață să-l bea singur dintr'un ciubăraș. Îndată ce începe să mănânce câte ceva, îi dăm pe lângă lapte și urluială de ovės, lături de făină și fân bun. Lapte îi dăm, tot în aceea cătățime, timp de 5—6 luni.

Mlădițe de altoit. Cel mai bun timp pentru tăiatul mlădițelor e în lunile Decembrie—Februarie. Mlădițele se nu sibă mēduva roșie nici coaja negrie și se fie luate din pomi sănătoși. Cele mai bune mlădițe le aflăm pe virful în partea de cătră mează-zi. Până se le folosim, le ținem în pivniță în nēsip. Locul, care a stat în pământ, îl tăiem, când vrem să le folosim.

Mierea ca medicină pentru dinți. Mulți afirmă, cumcă mierea cauzează durere de dinți, ba unii zic, că prin consumarea mierei se și strică dinții, prin urmare se află foarte mulți chiar între cultivatorii albinelor, cari nu gustă niciodată produsul albinelor, adică mierea. Foarte mult greșesc toți aceia, cari cugă astfel, căci când simțim, că începe durerea măselelor și luăm în gură o linguriță de miere topită în apă fierbinte și o lăsăm să se așeze, îndată se oprește durerea. Este adevărat, că apa asta mestecată cu miere, încheie dinții, și la început pe timp scurt se mărește durerea, din ghindula salivală (de scuipat) iese multă apă, dară durerea se micșorează după fiecare galgalisare a gurii cu mierea topită, eară în vre-o câteva minute durerea înceată cu totul. Efectul acesta se poate explica ușor. Acei oameni, cari rod mult, au arare-ori durere de dinți; la aceia însă, cari consumă multă supă sau cafea, ghindula salivală n'are mare funcțiune, în urma căreia se adună prea multă apă în gingei și cauzează reumă, bube fistuloase

și alte umflături; mierea din contră ațită ghindula, spre a lăsa cât mai multă scuipare și așa curăță gura. Pe lângă asta curăță mierea și sângele, prin ce se încunjură durerea dinților.

Cumcă mijlocul acesta simplu și plăcut nu previne numai boala, ci o și vindecă, aflăm în însușirea antiseptică (neputrisitoare) a mierei.

Aceia, cari vor proba cele zise, se vor convinge, că mierea, pe lângă cele multe folositoare însușiri, are puterea de a vindeca și durerea dinților și a gingeiilor.

Reglianul.

Stîrpirea mușchiului. Locurile acoperite cu mușchiu le presărăm toamna sau iarna cu cenușă, care împedecă creșterea lui.

Curățirea vaselor de tinichea (blech). Facem o leșie tare cu cenușă și una sau două cepe, spălăm vasele cu leșia aceasta și săpun de curățit și le clătim apoi cu apă curată.

Curățirea dantelelor gălbui. Dantela se pune pe câteva minute în petrol benzin, apoi se stoarce. După aceea se înmoaie puțin în apă zahărită puțin. Pe urmă se calcă, pe dos, între două cârpe curate.

Știri economice.

Societăți economice. De câțiva timp în județul Mehedinți (România) e o laudabilă întrecere între comunele rurale de a-și avea fiecare societatea sa economică. De curând s'au pus bazele unei societăți economice în comuna Vênju-mare, care va purta numele de »Unirea țăranilor din comuna Vênju-mare«.

Bani vechi de 2 fl. și de 25 cr. conform unui ordin al ministrului de finanțe, publicat în foaia oficială, mai au valoare numai vânduți cu chilogramul după greutatea lor brută. Monetăria din Cremniț schimbă un chlgr. de monede de 2 fl. cu 120 cor., ear' un chlgr. de monede de 25 cr. cu 70 coroane. Cumpărarea se mijlocește prin cassa statului.

În favorul economiei de vite. O deputațiune compusă din proprietari unguri din Transilvania s'a prezentat la ministrul de agricultură rugându-l să iee mēsurī pentru înaintarea culturii vitelor cornute din Transilvania. Ministrul a făgăduit concursul seu.

Esportul nostru de făină. În 1900 s'au esportat 119.290 tone de făină prin portul Fiume, 26.800 prin Triest și 15.000 în Germania.

Libele de mărci postale. Pe la mijlocul lunii curente se vor pune în vânzare cărticele de câte 4 foi, cari conțin mărci postale, cu totul 24. Scopul acestor libele este, ca oamenii să-și poată păstra timp mai îndelungat mărcile curate și întregi. Învēlitoarea libelilor cu mărci de 10 bani este roșie, a celor cu mărci de 25 bani este albastru (chamois), a celor cu mărci de 35 bani e verde ca iarba.

Calea ferată Reșița—Anina o să se facă în curând, căci societatea austro-ungară de căi ferate s'a pronunțat pentru ea.

Prescrierea în comerțul cu mărfuri se întâmplă la șese luni după primirea mărfii. Sub nr. 267/900 a hotărât Curia, că dacă între cei doi contractanți s'a încheiat o altă învoială, aceasta are valoare.

Importul și esportul Austro-Ungariei după țeri. Din întreg importul anului 1900 în cantitate de 105.2 milioane de măji metrice se vin pe Germania 78.5, Britania 3.2, Franția 0.3, Italia 4.9, Rusia 2.6, Helveția 0.3, România 3.1, Sērbia 1.7 și pe celelalte state 10.6 milioane. Din esportul nostru de 175.1 milioane măji metrice primește Germania 136.1, Britania 4.6, Franția 2.7, Italia 9.5, Rusia 6.6, Helveția 2.8, România 3.0, și Sērbia 1.1 milioane.

— Ai dreptate... îi ved... Gornist!
— răcnī căpitanul — sună încetarea focurilor și zi stângă 'mprejur!...

Ca o trămbă de pânză se întoarce compania.

— Pe ei copii, dacă-i vorba să pierim ca niște câni, să piară și ei!...

Dorobanții nu goniau, ci se părea că zboară ca șoimii spintecând aerul plin de fum, cu penele dela căciuli. — Eată-i lângă fugari; căpitanul dă comanda în mușcălește, sārind înaintea trupelor înspăimēntate. Rușii crezēndu-se comandați de un șef al lor, se opresc în loc, ântăiul, al doilea, toate batalioanele, cuprinse de buimăceală, ascultă orbește, și de frică se reîntorc ear' la luptă.

În fruntea lor pornește căpitanul, care îmbătāt de fumul acru și de strigătul de rēșboiu, nu mai era om pāmēntean, ci se părea o întrupare din povești.

În acest timp, Turcii vēzēnd destrăbălarea, groaza și fuga neașteptată, pā-

rāsiră în pripă pozițiunile întărite și se luară pe urma dușmanilor, siguri să-i măcelărească de istov!...

— La baionete! — răcnește căpitanul.

Vai Doamne ce măcel!... ce măcel! Românul lāsāt în voe, își face loc și cu spanga și cu stratu, sbor creerii, gālgăe sângele din trupul răniților, ostașii se ingrāmădesc, se strivesc, întră unii în alții, pāmēntul se acopere de leșuri!... Un ură!... puternic isbucnește din piepturile Muscalilor și dorobanților... eată-i ajunși la șanțuri... sus pe redută.

— În lăuntru băieți!

Ca o vijelie trec sumedenie de ostași înspăimēntător de furioși nimicind totul, fără de cruțare.

Căpitanul e greu rănit. În șanț, un Arap ce își da sufletul, i-a spīrcuit cu o cange pulpa piciorului. În redută vrēnd să răpească un steag verde, apărătorul i-a retezat trei degete dela mână

dreaptă, cu toate acestea, după ce sergentul Niculae l-a legat repede, căpitanul cu spada în mână stângă, turbat, comandă mai departe, at când dușmanii din partea opusă. Luați între două focuri, lupta a fost scurtă și crâncenă.

(Va urma).

GLUME.

La o paradă militară.

Căpitanul: Sergent! îngrijește ca desmățatul acela de voluntar colo să fie pedepsit la trei zile arest, cu pâne și apă, — pentru cutezanța, de-a veni așa desordinaț la paradă.

Sergentul: Trăiți dom'le căpitan, — dar' omul acela îi vegetarian și pedeapsa asta pentru el nu-i pedeapsă.

Căpitanul: Foarte bine, atunci să-l închizi pe trei zile, cu beefsteak, frigurie și pulpă de miel, — marș!...

CRONICĂ.

Donațiune. Dl Moise Oprigiu, comerciant, a depus 200 coroane cu libelul nr. 269 dela cassa de păstrare din Mercurea în favorul bisericii gr.-or. din Armeni. Fapta aceasta, care va servi de pildă celor-ce se interesează de acea biserică, n'are lipsă de laudă.

Petreceri. Meseriașii români din Turda invită la petrecerea împreună cu teatru («Leac pentru soacre») ce vor aranja Sâmbătă, în 23 Februarie n. a. c. în sala hotelului central. Începutul la 7 ore seara. Prețul de intrare de persoană 1 cor. 60 bani, de familie 3 cor. Venitul curat e destinat pentru ajutarea învățăceilor de meserie lipsiți de mijloace. Ofertele marinimoase sunt a se adresa dlui Dr. Eugeniu Patăceanu, avocat.

— Reuniunea meseriașilor și comercianților din Sebeș și jur va ține în legătură cu adunarea ei generală Sâmbătă, în 10/23 Februarie 1901, la orele 7½, seara, în sala cea mare dela hotelul «La leul de aur» din Sebeșul-săseșc o serată literară compusă din cântări și declamări. Intrarea liberă. Ofertele marinimoase în favorul Reuniunii se primesc cu mulțumită și se vor cuita publice.

— În Secaș s'a dat la începutul anului acesta o petrecere, cu care ocaziune tinerimea instruită de harnicul învățător tinăr, dl Mihail Măgurean, s'a produs cu cântări, declamări și o piesă teatrală «Noaptea de S. Gheorghe», câștigând aplausele publicului. Au secerat multe aplause d-șoara Iuliana Roșca, doămnelle Elena Pascu, Magdalina Manciu și domnii A. Pascu, Fabiu Stan, I. Toma și T. Bunea.

— «Reuniunea rom. de cântări și muzică din Recița-montană» invită la concertul ce-l va aranja Sâmbătă, la 23 Februarie n., în sala hotelului «Klemens». Începutul la 8 ore seara. Muzică: Druga. Prețul de intrare de persoană: în șirele prime, dela I.—III. 2 cor.; dela VI.—VII. 1 cor.; 60 bani; dela VIII. până la XIII. 1 cor. 20 bani; loc de stat 1 cor. Bilete de intrare se pot căpăta în tot timpul, pentru șirele I.—VI. în librăria dlui A. Weiss; ear' pentru celelalte la dl Iosif Barbu, precum și seara la cassă. Oferte și suprasolviri se primesc cu mulțumită și se vor cuita publice.

Programa: 1. «Junimea parisiană», cor mixt, de * *. — 2. «Cine, cine...», cor mixt, de Musicescu. — 3. «Răsunet dela Crișana», cor mixt cu soli, de Vidu. — 4. «Trecui valea» și «Varia», cor mixt, de Mureșan-Vidu. — 5. «Din șezătoare», cor mixt cu soli, de Vidu. — 6. «Răsunetul Ardealului», cor mixt cu soli, de Vidu. — 7. «Stefan și Dunărea», baladă de V. Alexandri, cor mixt cu soli și acompaniament de orchestră. După concert dans. În pauză se va juca «Călușerul».

Mulțumită publică. Subscrisa locuitoare din Rediu, prin aceasta aducea cea mai ferbinte mulțumită Spectab. Domn Dr. Ioan Rațiu, avocat în Sibiu pentru marinimositatea ce și-a manifestat-o, ajutându-mă cu suma de 3 cor. Voiu ruga pe bunul Dumnezeu neîncetat, ca să-și verse darul seu peste marinimosul și îndurătorul domn. Ana Coroiu.

Bani falsi. La poliția din Timișoara sunt multe plângeri pentru piese de 20 bani falsi. Poliția cercetează cu rîvnă după criminali, cari păgubesc mai cu seamă pe oamenii săraci.

Ingropați în zăpadă. O mare nenorocire s'a întâmplat în Poiana-Cobilei, din Marmăția. Șapte Români izeni erau aplicați acolo, tăind lemne pentru fabrica chemică. Fiind zăpada prea mare așa încât neputând lucra, au voit să se reîntoarcă spre depou. Întinzându-se pe o vale strîmtă în jos, deodată s'a pornit deasupra lor o lavină de zăpadă îngropându-i pe toți șapte. Cu mare greutate, după o luptă de 26 ore, unul dintre cei șapte muncitori, cari erau toți frați, a putut să scape și mergînd la depou, a dus știrea despre nenorocire. Imediat au pornit vre-o 50 muncitori, primarul și 2 gendarmi, spre scăparea celor îngropați de zăpadă. După o muncă de 4 zile, în sfîrșit le-a succedat să scoată pe toți cei 6 nenorociți, dintre cari însă numai unul mai era în viață, ceilalți 5 au fost morți. A trebuit să fie cel scăpat de un organism puternic, ca 50 ore să poată rezista morții sub o zăpadă de 4 metri. Casul a produs mare senzație în toate părțile. Văduve și micii copilași deplîng moartea nenorociților, îngropați de zăpadă.

Schimbarea religiei. Ministrul de culte și instrucție publică a hotărît, că nici o trecere la altă religie nu e valabilă, dacă ea s'a anunțat numai la preotul, care se ține de legea, la care vrei să treci. Ca să fie valabilă trecerea, trebuie să înștiințezi de două ori pe preotul, de care te-ai ținut până atunci.

Cine știe, unde se află George Brodan, născut în Călgau, la anul 1837, fost servitor în anul 1880 în Clec, se scrie dlui Pavel Gruescu din Clec, și va face o faptă bună.

Păcate Varvara Băbescu, o fată de 17 ani care slujia în Timișoara, a căzut jertfă dragostei, ce o împreună cu un artillerist. Ca să scape, după cum credea ea, de rușine, a beut leșie. Cei dimprejur au observat lucrul și au dus-o la spital, unde acum a scăpat de primejdia leșiei, dar' de ceeaaltă nu.

Vicenotarii și voluntariatul. Ministrul de război a hotărît, că toți vice-notarii comunali, cari sînt aleși pe viață de comună, dar' nu numai de notarii comunali, au dreptul de voluntari, dacă înfrunesc și celelalte condițiuni cerute de legea de recrutare.

Sărmanul! Iosif Haver a fost gazdă bună, dar' era schiop. A cercat de multe ori să-și găsească și el o tovarășă pentru viață, dar' nu l'a succedat. În sfîrșit a găsit o fată, care l'a însoțit până la matriculant. Acolo s'a socotit însă și l'a părăsit. Desnădăjduit, s'a împușcat.

Cănele și ucigașul. În comuna Bercani din România a fost aflat deunăzi un biet de Turc omorît. Bănuiala căzu asupra unui Bulgar, care însă tăgăduia cu toată puterea fapta. La două zile după înmormântarea Turcului veniră niște țărani la judecătorul T. Florescu și-i spuseră, că cănele celui ucis nu se mai mișcă de pe mormîntul stăpînului seu, unde urlă mereu. Judecătorului îi dete atunci un gând prin cap. El porunci adevărat primarului, ca pe ziua următoare să scoată pe toți locuitorii satului la mormînt. El încă se duse acolo și dispuse, ca toți să treacă pe lângă căne. Era aproape pe gata defilarea, când cănele se repezi asupra unui, pe care-l trînti jos. «Tu ești ucigașul!» strigă cu voce puternică judecătorul, și acela mărturisî, că într'adevăr el l'a omorît pe Turc, ca să-l jefuiască de banii, ce credea că-i are.

Dl Constantin Dimian a fost ales Duminecă, 28 Ian. v. preot în Sibiu, parohia Suburbiul-inf. (Poarta-Turnului).

† **Văd. Iuliana Brediceanu,** mama dlui Coriolan Brediceanu, a răposat în frumoasa vîrstă de 78 ani. Răposata, o venerabilă matronă a Lugojului, a fost un model de femeie, care într'un mod vrednic și-a îndeplinit misiunea sa atât ca Româncă, cât și ca zeloasă fiică a bisericii sale, și mai presus de toate ca mamă. În mormîntarea a fost Sâmbătă.

Necrolog. Cu inimă jălnică aducem la cunoștință tuturor rudeniilor, amicilor și cunoscuților, că mult iubitul nostru soț, tată, moș, socru, *Isaia Moldovan*, a încetat din viață în al 80-lea an al vieții și al 51-lea al fericitei căsătorii. Rămășițele pămîntești s'au așezat spre eternă odihnă Duminecă, în 10 Februarie, la 2 ore după amiază, în cimitirul gr.-cat. din Deva. Maria Moldovan, soție; Ana și Geni, nepoate; Valeria Moldovan n. Man, Valeria Moldovan n. Moldovan, Alexandru Schuster, nurori și ginere; Dr. Cornel Moldovan, Vilma Schuster, Iustinian Moldovan, fii și fiică.

Stipendii pentru meseriași. Consistorul metropolitan din Blaj a scris concurs la 1 ajutor de 120 cor. din fundațiunea Vancea «Cassa archidieceșană», destinat unui sodal, care se face măiestru, spre a-și procura recușitele de lipsă. — 1 ajutor de 80 cor. pentru un învățăcel, care termină cursul de elev și devine sodal, spre acoperirea cheltuielilor ce înțîmpină; și în urmă la 3 ajutoare de câte 40 cor. și 1 de 13 cor. 33 bani, destinate toate pentru învățăcelii de meserii ori măiestri. — Concurenții vor trebui să dovedească că sînt gr.-cat. și fii ai archidieceșei, și cu atestat dela parochiul locului, că iau parte la catechisare. Concursurile sînt a se trimite consistorului din Blaj până la 20 Martie.

Americani binefăcători. În anul 1900 au dăruit oameni binefăcători din Statele-Unite 265 milioane de coroane pe seama bisericilor, școalelor, bibliotecilor și asilelor de binefacere.

Post vacant de medic. Dela pre-tura din Ciocova (comit. Timiș) e scris concurs la postul de medic în cercul Șipet, căruia aparțin comunele Folia și Șipet. Donațiune anuală 1440 cor. salar 200 cor. relut de cuartir și taxele statutare dela cercetarea bolnavilor și inspectarea căsăpiilor. Termin de concurs 20 Februarie st. n. Ambele comune sînt curat românești, din care cauză ar fi de dorit ca postul acesta să fie ocupat de un Român.

Pentru-ce se sinucid oamenii? Un renumit profesor german, Dr. Heller, a ajuns la concluzia curioasă, că sinuciderea este o moarte naturală. Dr. Heller susține, că o mare parte a sinucigașilor sînt alcoolici, ear' alcoolicii de regulă sînt loviți de apoplexie, ceea-ce nu e altceva, decît efectul alcoolului în inimă. Dacă însă acest efect al alcoolului — rezonază profesorul Heller — din întîmplare nu se declară în inimă, ci în creier, atunci nu se produce apoplexie, ci sinucidere. Toată deosebirea deci consistă într'aceea, că pînă-cînd într'un caz efectul alcoolului produce abnormități în funcțiunea inimii, în cazul celalalt eșercitează influență de disordine asupra creierului, prin urmare și asupra gândirii. Teoria sa și-a întemeiat-o profesorul german pe studii făcute asupra cadavrelor dela 300 de sinucigași. Toate ar fi bune. Vorba e însă, pentru ce și iau viața și de acei oameni, cari nu sînt alcoolici?

Avis. Inmulțindu-se foarte numărul abonenților noi, aducem din nou la cunoștința iubitorilor noștri cetitori, că din numerii 1-4 ai „Foii” nu mai sunt esemplare.

Cei-ce au comandat Căldare le vor primi peste o săptămână, căci vându-se toate, am trebuit să tipărim din nou altele.

Librărie (boltă de cărți) nu mai avem, deci comande de cărți nici nu putem îndeplini.

ȘCOALE DE STAT ÎN 1900.

După o dare de seamă a ministrului de culte, în anul 1900 s'au înființat 178 școli de stat în 148 de comune. Dintre acestea 48 s'au curat ungurești, 102 mixte sau locuite numai de naționalități.

Din școlile statificate 16 au fost comunale și 10 confesionale. — În comitatul Bereg pentru maghiarizarea Rutenilor funcționează acum 77 școli de stat. — În Torontal sunt 84, în Timiș 64 de școli de stat, toate în comune de-a naționalităților. — În comitatul Aradului astăzi sunt 47 de astfel de școli, pe când la 1895 erau numai 8. — Statificarea celor 10 școli confesionale s'a făcut. — spune ministrul, — totdeauna cu învoirea autorităților supreme bisericești.

Să fie oare între aceste și autorități bisericești de ale noastre?

Hymen. Domnul Aurel Iosof, teolog absolut, și domnișoara Mărioara Iosof, își vor sârba cununia lor Duminică, în 4 Februarie st. v., în biserică gr.-or. română din Gales.

— Ioan Popeneacu, teolog absolut (Venetia-inf.) și Amalia Lătiu (Crăciunelul-inf.) invită la celebrarea religioasă a cununiei lor, ce se va săvârși Duminică, în 4/17 Februarie 1901, la orele 3 p. m., în biserică gr.-cat din Crăciunelul-inf.

— Dl Ioan Răchitan, învățător în Gales și d-șoara Paraschiva D. Comșa din Seliște, și-au sârbat în 10 Februarie a. c. cununia în biserică cea mare din Seliște.

— Paraschiva Țintea și Dumitru Ghib, invită la celebrarea religioasă a cununiei lor, care va avea loc Duminică, în 4/17 Februarie a. c. st. n., la orele 2 p. m., în biserică cea mare din Seliște.

De-ale conscrierii. În Sighișoara s'au aflat 10.875 locuitori, între cari 5478 Germani (Nemți), 3152 Români, 2206 Maghiari și 59 alte naționalități.

O înșelăciune cu losurile loteriei de stat. Direcțiunea acestei loterii a făcut greșeala, de-a dat losuri neplătite și la oameni, cari nu merită încredere. Uau! din acestia a înduplecat pe un cunoscut, să plătească și el o parte din prețul losului. Soțul sau a plătit, dar' la colectură n'a dat celalalt nimic din bani, așa că plătitorul a rămas păgubit.

O carte bună. Dl W. Krafft din Sibiu editează o carte compusă de cunoscutul învățător P. Conda, sub titlul „Drepturile și datorințele învățătorilor confesionali români”, care dau îndreptări în toate chestiunile ce privesc școala și pe învățători. Ca să se poată orienta în privința tiragiului, toți cei-ce vor să și-o procure sunt rugați a o prenumera

și a o recomanda și altora spre prenumărare. Prețul de prenumărare e 3 coroane; prețul de boltă va fi mai mare. — Recomandăm prenumărarea cărții nu numai învățătorilor, dar' și senatelor școlare și bisericești.

Ucidere. Țăranul M. Bejan se duse din Ineu-mic la Sinte, ca să-și înduplece nevasta, care-l părăsise, să trăiască eărăși cu el. Femeia nu voi. El o amenință cu moartea. La strigătele ei îi alergă un vecin într'ajutor, care ucise pe Bejan cu un topor. Uci-gașul a fost arestat.

O declarație. În nrul 4 am publicat sub titlul „O faptă rușinoasă” o cronică din Agârbici, în care se vestejește purtarea preotului românesc de acolo când cu instalarea preotului săsesc. Drept rectificare primim dela dl preot o declarație dată în limba nemțească de peesbiteriul săsesc de acolo, în care se spune, că în timpul cât a ținut masa, s'a purtat foarte bine, așa că nu i-se poate imputa nimic.

„Din Ponorel” ne scrie preotul de acolo, că învățător la școala de acolo e numit, din partea Veneratului consistor dînsul, pentru-că învățător n'au putut să capete, de oare-ce toți știau, că n'o să-și poată scoate salariul, nu numai din cauza sărăciei locuitorilor, dar' mai virtos și din pricina că anul acesta și-au terminat noua zidire pentru biserică. Când e împedecat de-a merge la școală din cauza serviciului preotesc, îl înlocuiește un june, care a făcut însă 2 clase gimnastice. Numai buna înțelegere și munca pentru biserică și școală din partea tuturor vor ajuta, ca să ajungă și la o școală bună.

Urmările beției. Din Rusciori ni-se scrie: Sâmbăta trecută a venit morarul cu numele Petru dela moara Obregii din Sibiu cu căruța sa cu doi cai în comună, ca să încarce și să ducă la moară bucatele mușterilor sei, ca de obicei.

Locuitorii sași de aici aveau cășlegile (fărășangu), deci Petru fu chemat în casă, ear' căruța cu cai fu dusă în curtea gazdei.

Aici și-a petrecut Petru până seara, dar' n'a fost mulțumit cu cât s'a ospătat, căci a tras cu căruța înaintea cărcimii și a lăsat caii și căruța cu bicu cu tot în stradă, ear' dînsul luând clopoțele dela cai, s'a băgat în cărcimă și împreună cu alți buni alcoolisti s'a apucat de beut.

Într'aceea fiind seara târziu pe la 8 ore caii cu căruța de afară a pornit la ducă și fiind caii cu ochi mai puțini ca de obicei, au părăsit drumul ce duce spre Sibiu și au apucat în largul câmpului comunei, ducându-se până la o vale mică, care prin topirea zăpezii conținea apă cam multă. Aici au intrat caii cu căruța cu tot și nu au mai eșit până dimineața următoare, când fură aflați înecați și căruța lângă ei cu roatele în sus.

Petru, care s'a fost dus pe jos la Sibiu în acea noapte după gendarmi ca să vină să caute cine i-a furat caii și căruța, sosind dimineața în comună cu gendarmi cu tot, a rămas uimit când a văzut soarta cailor și a căruței.

Nenorocire. Din Vidrasău ni-se scrie: Din prilejul unui ospet venind și mai mulți oaspeți străini, unul dintre acestia cu numele Simion Botoșiu a vrut să se întoarcă cu trenul. Sosind în stație și stând pe șine, n'a observat, că vine trenul de persoane, care-l apucă și târindu-l vre-o 15 metri îl zdrobi de tot. După nefericitul rămâne o familie numeroasă.

Dare de seamă și mulțumită publică. Cu ocaziunea producțiunii teatrale aranjată de meseriașii români din Poiana, în 31 Decembrie 1900 st. v., au intrat suprasolviri dela următorii domni:

Dr. Victor Mihu și Adam Micu, notar, câte 4 cor.; Emiliu G. T. Lupan, viconotar și Constantin Bosdog, comerciant, câte 3 coroane; Ilie Dobrota, Nicolae Dobrota, parochi, Ilie Georgescu, dir. inv., Nicolae Șerb, inv., Ioan Șerb, comerciant, Vasile Răduț, pantofar, Ioan Vlad fiu, comerciant și Ilie Mănuțiu, comerciant, câte 2 coroane; Sever Cheșan inv., Aron Georgescu și Nicolae Moga comerciant, câte 1 coroană.

Mult Stimății Domni sunt rugați a primi și pe această cale cele mai sincere mulțumite pentru marimonioasele oferte.

Cu totul s'au încasat 154 coroane, din cari subtrăgând spesele în sumă de 81 cor. 66 bani, rămâne un venit curat de 72 cor. 34 bani.

Din venitul curat de 72 cor. 34 bani, suma de 36 cor. 17 bani s'a predat direcțiunii școlare (pentru biblioteca școlară), ear' restul de 36 coroane 17 bani s'a depus spre fructificare. Poiana, la 24 Ianuarie 1901. Ilie Moga, controlor. Ilie Oprean, cassar.

— Subscrisul în numele senatului școlastic din Șard aduc mulțumirile cele mai sincere St. Domni cari la producțiunea teatrală împreună cu joc de tinerimea română din Șard, au binevoit a da următoarele suprasolviri, și anume: Petru Pop, jude reg. 5 coroane; Ioan Negruțiu, prof. prep. 4 coroane; Enea Pop Bota, paroch gr.-cat. 3 coroane; George Lascu 2 coroane; Ioan Tomuș 2 coroane; Aureliu Pop Bota 1 coroană 20 bani; Betran Voina 1 coroană 20 bani; Deutsch Iacob 1 coroană; Czovek Robert, not. cerc. 1 coroană; Singer Adolf 1 coroană; Valeria Radeș 80 bani; Ioan Domșa 80 bani; Stefan Angel 40 bani; Vasile Bucerdian 40 bani; Pandur György 40 bani; Nicolau Pop Bota 40 bani; Ioachim Totoianu 40 bani; Ioan Dumitrean 40 bani; Lucreția Chira n. Barbu 20 bani; Grigoriu Vulcu 20 bani; Emiliu Rusu 20 bani; Bányai Lajos 20 bani; Basiliu Luca 20 bani; Panfiliu Barbu 20 bani; Molnár Sándor 20 bani; Volkai Ferencz 20 bani; Ioan Stremțianu 20 bani; George Dănilă 20 bani și Pompeiu Morușca 20 bani. Șard, 2 Februarie 1901. Corneliu Metegiu, not. sen. școl.

— În comuna Cunța ca și în anii trecuți așa și la sfârșitul anului 1899 26 Decembrie s'a făcut petrecere în favorul bisericeii noastre de aici, ear' comitetul parochial, care a aranjat numita petrecere se află dator a-și da seama de rezultatul material și a mulțumii marimonioșilor binefăcători.

Și anume suprasolviri au fost dela dl Kunert, notar cercual în Boz 8 cor.; Ioan Petrașcu, paroch 2 cor.; Gerasim Mărginean, Ioan Ordean sen., Ioan Ordean jun. Ioan Oprean, Elekes Dezső, oficiant, Moise Turean, Vasile Jelea, Simion Muntean, Toma Beju, Sofia Radu, Alexandru Paulic, Nicolae Seucea, Filip Nemeș, Marcu Mercurean, Ioan Turean, Agafie Turean, Stefan Babeș, primar, Nicolae Albu jun., Mafteiu Turean, Leontie Turean, câte 1 cor.; Chirilă Novac, Constantin Novac, Lazăr Mărginean, Nicolae Bozan, Ioan Medrea, Ioan Barna, Ioan Hurbean, Ioan Ursa, Ioan Roșu, acești 4 din Brașov, Demian Beju, Rafila Oana, Savin Beju, Tudor Medrea, George Albu, Trifan Pastiu, Nicolae Borza, acești 2 din Brașov, Savin Bozan și Demian Borza, câte 50 de bani; George Măcelariu din Mercurea, comerciant 60 de bani; au mai încurs dela alții 80 bani; Ioana G. Moldovan din Brașov 40 bani. Suma 41 cor. 40 bani. Vrednica și onorabila femeie văduva Ioana Danil Oltean n. Fercaș din Sebeș ne-

trimis bisericeii noastre 20 cor. și Georgiu Petrașcu din Loman 12 cor., cu totul au fost 73 cor. 40 bani, cari s'au depus la cassa epitropiei parohiale în loc, pentru care repetăm mulțumirile noastre cordiale. *G. Petrașcu*, președinte.

MAI NOU.

† **GRIGORE MAIOR.**

La încheierea toii primim tristă știre, că **Grigore Maior**, un vrednic Român, care a muncit 15 ani ca scriitor la »Gazeta Transilvaniei« a încetat din viață în Viena, unde s'a dus să-și restabilească sănătatea zdruncinată prin munca pentru binele națiunii.

Fie-i fărîna ușoară și memoria binecuvîntată.

POSTA REDACȚIUNII.

Dlui I. Pop, inv., Opațuța. Losurile nu mai sînt bune de nimic. — Noi nu mai avem librărie, binevoii deci a vă adresa dlui W. Krafft, librar-editor, Sibiu, Reisnergasse.

Ab. 5283 R.-Petre și toți cei ce ne trimit spre publicare. Am primit și vom publica, numai cînd vine rîndul.

Dlui I. I. com., Pesac. Cetiți avisul din »Foaie«.

Dlui Ioșă Păndan. 1. Săpun Exanthemus, bucata 20 bani, se capătă la Carol Arz, Sibiu, Heltauergasse. — 2. Povestea unei coroane de oțel cu 1 cor. 50 bani dela W. Krafft, librar în Sibiu.

Dlui Dumitru Ivan, inv., Ohaba. Adresați-vă direct la ori-ce foaie, fie din Odesa, Moscva sau Petersburg, în limba germană și primiți răspuns deplin lămuritor.

Abonent 4607. Dacă a murit cel asigurat și și-a plătit până a fost în viață regulat taxele, următorii mortului au să capete ei dela societate, dar' nu să mai plătească ei.

Dlui D. Domide 4778. 1. D-voastră singuri nu o să puteți ești la liman, de aceea înțelegeți-vă toți cei păgubiți și vă luați un avocat român. — 2. Dacă n'ai subscris nici un contract de vînzare, intențiază contra celui ce s'a întabulat pe nedrept proces pentru falsificare de iscălitură, care e crimă. — 3. Director e dl Silvestru Moldovan.

Dlui Greg. Briciu, inv., Să te adresezi dlui Ioan Pop Reteganul, învățător pens. Rettig, care te va lămuri.

Dlui Gh. Kertész, Turda. La banca »Arieșana« ori la alta din Turda găsești gazeta »Mercur«, care publică toate tragerile de losuri din țările Europei. Nouă nu ne vine.

Ab. 4943, comit. Arad. La noi nu se află o astfel de carte, dar' în București da. Ai pute cere la librăria Socec sau Müller din București, întrebînd de »Vocabular de vorbe străine și nouă introduse în limba română«.

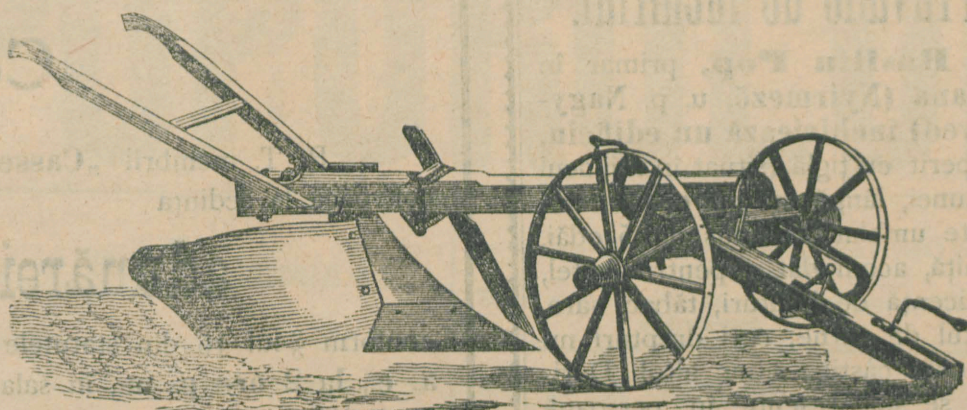
Dlui I. Istrate, Șmig. După-cum ni-ai scris, s'au înștiințat deja comercianții. N'au fost buni?

Dlui G. Sugmîrian 426 Pentru carte să te adresezi dlui N. Ciurcu, librar, Brașov.

Dlui I. Cătinca, R.-Szt-Mihály. Din anul trecut nu aveți nici un rest bun.

Pentru redacție și editură responsabil: **Andrelu Baltes.**

Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni: **Iosif Marschall.**

Andrei Török,

fabrică de mașini agricole și institut de instalațiuni de mori; reprezentanță generală a fabricii de motori cu gaz Langen & Wolf din Viena,

Sibiu — Poarta-Cisnădiei,

recomandă pentru sezonul de primăvară cele mai apreciate și pretutindenea recunoscute pluguri de întors, pluguri cu o față, pluguri „universal“ (sistem Sach), mai departe mașini de sîmînat pentru cucuruz și napi, pluguri de săpat, pluguri de mîna ordinare, grape de fer ș. a., ș. a.

Toate cele de calitate cea mai bună și cu garanție se vînd cu prețurile cele mai ieftine pe lîngă condițiunile cele mai avantajoase de platit.

[11] 1—

Cataloage ilustrate gratis și franco.

8 medalii de aur.
19 medalii de argint.

Fluidul lui

Marca șerpe.

Dovedit de mult timp ca mijloc bun cosmetic (frecare) pentru întărirea vinelor și muschilor corpului omenesc.

Prețul:

1/1 flacon cor. 2.—

Veritabil numai cu ma ca de mai sus se capătă în toate farmaciile drogueriile.

[32] 11—15

Deposit principal:

Farmacia cercuală, Korneuburg lîngă Viena.

Marca de text, eticheta și ambalajul scutite prin lege.

8 medalii de aur.
19 medalii de argint.

Kwizda.

Fluidul turiștilor

Folosit cu succes la întărirea și recăștigarea forțelor după ture mai mari din partea turiștilor, bicicliștilor și călăreților.

Prețul:

1/2 flacon cor. 1.20

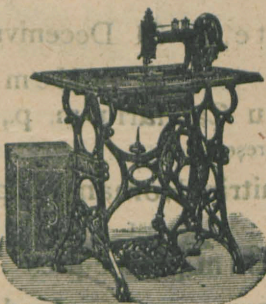
Marca de text, eticheta și ambalajul scutite prin lege.

Gustav Dür,

mechanic.

Magazin de mașini de cusut și de velocipede,

Sibiu. Piața-mare nr. 19.

Recomandă depositul seu mare și bine asortat cu toate felurile de mașini de cusut mai renumite din fabrici străine și indigene pe lîngă un preț foarte moderat.

Ca specialități se recomandă mașinile de cusut:

Seidel & Naumann, G. M. Pfaff.

Toate acareturile mașinilor de cusut de ori-ce fel precum ace, curele, oleiuri fine și altele se află întotdeauna în depositul meu. Reparaturile la mașinile de cusut de ori-ce fel sînt executate prompt, ieftin și conștientios cu garanție. Pentru fiecare mașină nouă de cusut cumpărată dela mine dau 5 ani garanție.

[10] 2—10

Liste de prețuri se trimit la cerere gratis și franco.

Prăvălie de închiriat.

Basiliu Pop, primar în Poiana (Nyirmező, u. p. Nagy-Enyed) închiriază un edificiu, acoperit cu țiglă, (situat în mijlocul comunei, lângă drumul comitatens, foarte umblat) compus din 5 odăi, pivniță, acomodat și pentru hotel, cu licență de beuturi, tăbac, sare, tăiatul de carne, cari drepturi nu le poate câștiga nime altul. Doritorii să se prezente în persoană sau să scrie la adresa de sus. Edificiul cu toate apartinențele este și de vânzare.

[9] 2-3

Se dă în arândă

o boltă bună și căutată, aranjată cu tot felul de mărfuri care se recere pentru săteni, cu drept de vânzare de sare și tăbac (tutun) și licență de beuturi, la boltă e magazin și 2 pivnițe, se dă în arândă pe lângă condiții favorabile pe vre-o 5—6 ani sau și pe mai mult. Se face învîrtire de 12 mii fl. până la 15 mii fl. v, a

Doritorii au să se adreseze la redacția acestei foi.

[8] 3-3

Portretul

lui

Dr. Gregoriu Silași

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin, în mărime de 24×32 cm. îl trimite francat pentru 30 bani.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

al

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu”,

cuprinzând

unele date dela întemeierea ei până la 31 Decemvrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor 20 bani, cu porte postal 1 cor. 40 bani.

Cu preț redus.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna

și

Alexandru Sterca Șulțin.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sînt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia”,

soc. pe acțiuni. Sibiu.

Cassa de păstrare (reuniune) în Seliște.

Convocare.

P. T. membrii „Cassei de păstrare (reuniune) în Seliște” se convoacă la sedința

adunării generale ordinare,

conform §-lui 15 din statutele reuniunii pe **Duminecă, în 11/24 Februarie a. c., la 2 ore p. m.**, în sala cea mare a școlii române gr.-or. din Seliște pe lângă următorul

PROGRAM:

1. Raportul general al direcțiunii și propunerile acesteia.
2. Raportul consiliului de inspecțiune.
3. Staverirea bilanțului cu 31 Decemvrie 1900.
4. Alegerea unui membru în direcțiune.
5. Alegerea consiliului de inspecțiune conform §-lui 20.
6. Fixarea marcelor de prezență pentru membrii direcțiunii și ai consiliului de inspecțiune.
7. Propunerea pentru fixarea terminului referitor la ținerea adunării generale în viitor.

Din sedința direcțiunii »Cassei de păstrare (reuniune) în Seliște«, ținută la 13 Februarie 1901.

[11] 1-1

Direcțiunea.

Bilanțul general pe al XVII-lea an de gestiune 1900.

Contul bilanțului.

Active		cor.	b.	Pasive		cor.	b.
Cassa în număr		41324	86	Depunerile membrilor (capital social)		26000	—
Imprumuturi pe obligațiuni cu caventi		338565	50	Fondul de rezervă		69189	14
Imprumuturi hipotecare		319542	—	Fondul de binefaceri		37975	64
Cambii de bancă		75570	—	Fondul de pensiune		2090	04
Credite de cont-curent		89014	93	Depuneri spre fructificare		921223	47
Depuneri proprii		108923	—	Interese anticipate pro 1901		7994	94
Efecte publice		80580	—	Diverse conturi creditoare		347	62
Realități		1501	38	Profit net		17910	01
Mobilier							
după amortisare de	cor. 1459.18						
	> 145.92	1313	26				
Diverse conturi debitoare și interese transitoare restante		26395	93				
		1082780	86			1082730	86

Contul profitului și perderilor.

Debit		cor.	b.	Credit		cor.	b.
Interese:				Interese:			
pentru depuneri spre fructificare	cor. 41510.11			dela împrum. pe oblig. cu caventi	cor. 28249.91		
pentru fondul de binefaceri	> 1959 14			dela împrum. hipotecare	> 22713 80		
> fondul de pensiune	> 78.37	48547	62	> cambii de bancă	> 5273.66		
Spese:				> credite de cont-curent	> 5479.23		
a) salare, marce de prezență și remuner.	cor. 5589.60			> depuneri proprii	> 3091.24		
b) imprimate, registre, porto chirie	> 1820 98	7360	58	> efecte publice	> 3799.99	68607	83
Contribuțiune:				Provisiuni		6539	17
directă și 10% după interese la depuneri		5985	77				
Amortisări:							
din pretensiuni	cor. 197.10						
> mobilier	> 145.92	343	02				
Profit net		17910	01				
		75147	—			75147	—

Seliște, în 31 Decemvrie 1900.

Membrii direcțiunii:

Dr. Nicolau Calefariu m. p.,
președinte.

Nicolau Hențiu m. p.,
secretar.

Dimitrie Roman m. p.,
cassar.

Constantin Hertia m. p.,
comptabil.

Dumitru Banciu m. p., vice-preș.

Dumitru Lăpădat m. p.

Dumitru Vulc m. p.

Bucur Comșa m. p.

Iordachie Roșca m. p.

Ioan Comșa sen. m. p.

Subsemnatul consiliu de inspecțiune am examinat bilanțul present precum și contul profitului și perderilor și le-am aflat în deplină consonanță cu registrele principale și auxiliare.

Seliște, în 13 Februarie 1901.

Mihailă Stoica m. p.

Petru I. Comșa m. p.

Mihail Ittu m. p.

Ilie Hociota m. p.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.